

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a přísedících Mgr. Kateřiny Gauthierové a Petra Dvořáka v hlavním líčení konaném v Praze dne 11.12.2020

t a k t o :

Obžalovaný

M. M.,

narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek který měl spáchat tím, že

jako jediný jednatel a společník společnosti **BXXE TXXXE, s.r.o.**, IČ xxx, (od xxx s názvem Dxxxxy Pxxxxa, s.r.o.), se sídlem v rozhodném období xxx, xxx, xxx, aktuálně náměstí xxx, xxx, xxx, s úmyslem obohacení se o peněžní prostředky získané z poskytnutých úvěrů,

1)

uzavřel **dne 9. 3. 2012 v Praze 8**, Karlín, Sokolovská 394/17, s Metropolitním spořitelním družstvem, IČ 255 71 150, Smlouvu o úvěru č. **xxx**, se splatností jistiny jednorázově nejpozději do 28. 2. 2014, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši **63.500.000 Kč** na refinancování úvěru u Záložny CREDITAS dle Smlouvy o úvěru č. xxx ze dne 27. 10. 2011, celá výše poskytnutého úvěru byla v souladu s úvěrovou smlouvou č. xxx zaslána dne 12. 3. 2012 z účtu Metropolitního spořitelního družstva č. xxx/0300 na účet č. xxx/2250, vedený spořitelním družstvem Záložna CREDITAS, IČ 634 92 555, se sídlem Olomouc, tř. Svobody 1194/12 a následně byla použita v souladu s účelem úvěru, přičemž při sjednávání této úvěrové smlouvy, při vědomí toho, že když Metropolitnímu spořitelnímu družstvu sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, tak společnosti nebude úvěr poskytnut, **úmyslně uvedl hrubě zkreslené údaje, týkající se hodnoty předmětu zajištění**, kterým jsou nemovitosti zapsané na listu

vlastnictví xxx v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Pardubice, okres Pardubice, obec Pardubice, katastrální území Pardubice, vlastníka společnosti ČSAD BUS Chrudim, a.s., IČ 601 08 835, přičemž nemovitosti jsou konkrétně specifikované v článku III., bod 4. písm. c) úvěrové smlouvy, když k ocenění předmětu zajištění zadal znalci Ing. Vlastimilu Hudečkovi, se sídlem Teplice, Svojsíkova 2345/32 vypracování znaleckého posudku č. 925/128/2011 č. ze dne 15. 9. 2011, který obžalovaný následně účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy, přičemž znalec uvedené nemovitosti ocenil na částku **98.544.100 Kč**, přitom tento **posudek byl vypracovaný pro jiný účel a hodnotu nemovitosti více než dvojnásobně nadhodnotil**, ačkoliv si byl vědom, že posudek byl vyhotoven pro jiný účel, že takto znalce stanovená cena obvyklá byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nesprávná a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů (znalec znásobil výměru jednotkovou cenou ve výši 6.850 Kč/m²), když na základě znaleckého posudku č. **5592-12-2019 ze dne 4. 7. 2019**, zpracovaného znaleckým ústavem **Česká znalecká a.s.**, byla porovnávací metodou cena obvyklá předmětu zajištění odhadnuta na částku **43.060.000 Kč**, když obžalovaný současně s podpisem úvěrové smlouvy č. xxx podepsal úvěrové obchodní podmínky družstva Metropolitní spořitelny družstvo, jejichž podpisem učinil dle článku III. prohlášení a záruku, že informace a dokumenty, které Metropolitnímu spořitelnímu družstvu poskytl, jsou pravdivé, úplné, aktuální a nezavádějící a poskytují nezkreslený a aktuální obraz o majetkových poměrech a finanční situaci společnosti BXXE TXXXE, s.r.o., IČ xxx, a že nezamlčel žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodování Metropolitního spořitelního družstva, zda nebo za jakých podmínek lze úvěr poskytnout, přičemž smlouvu o úvěru č. xxx podepisoval s vědomím, že společnost BXXE TXXXE, s.r.o. nebude hradit domluvené závazky plynoucí z uvedené úvěrové smlouvy, po získání úvěru na splátkách úroků uhradil v období od 31. 3. 2012 do 6. 9. 2013 v 16 splátkách celkem 7.090.382,29 Kč, na jistině neuhradil z poskytnutého úvěru č. xxx ani k datu splatnosti 28. 2. 2014 vůbec ničeho, svým jednáním tak s přihlédnutím k výši poskytnutého úvěru ve výši 63.500.000 Kč, hodnotě výše uvedené zástavy 43.060.000 Kč a zaplaceným 16 splátkám v celkové výši 7.090.382,29 Kč, způsobil poškozenému Metropolitnímu spořitelnímu družstvu (nyní v likvidaci), IČ 255 71 150, v rozhodném období se sídlem Brno, Jezuitská 14/13, PSČ 60200, aktuálně Balbínova 404/22, Vinohrady, 120 00 Praha 2, škodu ve výši **13.349.617,71 Kč**,

2)

uzavřel **dne 21. 11. 2012 v Praze 8**, Karlín, Sokolovská 394/17, s Metropolitním spořitelním družstvem, IČ 255 71 150, Smlouvu o úvěru č. **xxx**, se splatností jistiny jednorázově nejpozději do 30. 11. 2014, jejímž předmětem bylo poskytnutí podnikatelského úvěru ve výši **9.500.000 Kč** na nákup a prodej nemovitostí, celá výše poskytnutého úvěru byla v souladu s touto úvěrovou smlouvou zaslána dne 22. 11. 2012 na účet č. xxx/4000, vedený u LBBW Bank, a.s. pro společnost BXXE TXXXE, s.r.o., IČ xxx a následně byla použita v souladu s účelem úvěru, přičemž při sjednávání této úvěrové smlouvy, při vědomí toho, že když Metropolitnímu spořitelnímu družstvu sdělí v podkladech pro žádost o úvěr pravdivé informace, tak společnosti nebude úvěr poskytnut, **úmyslně uvedl hrubě zkreslené údaje**, týkající se:

a)

hodnoty předmětu zajištění, kterým jsou nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. xxx v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín, okres Kolín, obec Xxx, katastrální území Xxx, vlastníka společnost BXXE TXXXE, s.r.o., IČ xxx, přičemž nemovitosti jsou konkrétně specifikované v článku III., bod 4. písm. c) úvěrové smlouvy, když k ocenění předmětu zajištění zadal soudnímu znalci Tomáši Maršálovi, se sídlem Středokluky, Lidická 342, vypracování Ocenění nemovitosti č. xxx ze dne 14. 11. 2012, které následně účelově předložil při uzavírání úvěrové smlouvy, přičemž znalec uvedené nemovitosti ocenil na částku

12.000.000 Kč, přitom toto **Ocenění bylo vypracováno pro jiný účel a hodnotu nemovitosti více než dvou a půl násobně nadhodnotilo, navíc samotné Ocenění bylo provedeno neprůkazným a metodicky chybným způsobem**, ačkoliv si byl vědom, že Ocenění nemovitosti bylo vyhotoveno pro jiný účel, že takto stanovená cena obvyklá byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nesprávná a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů, když na základě znaleckého posudku č. 3/2016, část G), ze dne 15. 12. 2016, zpracovaného **znaleckým ústavem A-Consult plus, s.r.o., IČ 411 86 907**, byla za pomoci metody porovnávací, tržní hodnota předmětu zajištění odhadnuta na částku jen **4.700.000 Kč**,

b)

ekonomické realnosti investičního podnikatelského záměru a jeho vypovídající hodnoty, zpracovaného společností RXXXXXXE AXXXXXY, a.s., IČ 247 34 802, podepsaného M. M., který tak znal účel jeho využití při získání podnikatelského úvěru, když na základě znaleckého posudku č. 3/2016, část G), ze dne 15.12.2016, zpracovaného znaleckým ústavem A-Consult plus, s.r.o., IČ 411 86 907, se sídlem Praha 1, Na Poříčí 3a, je takovýto předložený **podnikatelský záměr ekonomicky nereálný a velmi nadhodnocený a provedeným prověřováním bylo zjištěno, že co se týká obchodních aktivit společnosti BXXE TXXE, s.r.o. v oblasti nákupu, prodeje a rekonstrukce nemovitostí, byl to první ze tří nákupů nemovitostí v dražbě, konané na základě dražební vyhlášky společnosti Dražby.net, s.r.o., IČ 483 96 389 č. Xxx xxx xxx xxx xxx**, ve které společnost BXXE TXXE, s.r.o. vydražila za částku 12.010.000 Kč nemovitosti zapsané na LV č. xxx v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín, okres Kolín, obec Xxx, katastrální území Xxx, přičemž část z těchto vydražených nemovitostí prodala společnost BXXE TXXE, s.r.o., jednajícím obžalovaným, na základě Kupní smlouvy o převodu vlastnictví k nemovitostem ze dne 29. 5. 2013 Ing. F. V., nar. xxx za částku 7.750.000 Kč a zbylou část prodala na základě Kupní smlouvy ze dne 21. 9. 2016 společnosti Sady Xxx, s.r.o. za částku 3.500.000 Kč (kromě pozemků parc. č. xxx o výměře 565 m² a parc. č. xxx o výměře 802 m², které společnost BXXE TXXE s.r.o. darovací smlouvou ze dne 5. 11. 2012 bezplatně darovala obci Xxx, zastoupenou starostou M. D.), **tedy se ztrátou 760.000 Kč** (další dva nákupy nemovitostí v dražbě byly v říjnu 2011, kdy se dne 11. 10. 2011 jednalo o nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. xxx v k.ú. xxx vydražené za 2.100.000 Kč, prodané dne 23. 2. 2012 za 2.000.000 Kč a dne 27. 10. 2011 o nemovitosti zapsané na listu vlastnictví xxx v k.ú. xxx vydražené za 2.000.000 Kč, prodané dne 23. 2. 2012 za 3.000.000 Kč),

když M. M. současně s podpisem úvěrové smlouvy č. xxx podepsal úvěrové obchodní podmínky družstva Metropolitní spořitelní družstvo, jejichž podpisem učinil dle článku III. prohlášení a záruku, že informace a dokumenty, které Metropolitnímu spořitelnímu družstvu poskytl, jsou pravdivé, úplné, aktuální a nezavádějící a poskytují nezkrácený a aktuální obraz o majetkových poměrech a finanční situaci společnosti BXXE TXXE, s.r.o., IČ xxx, a že nezamlčel žádné skutečnosti, které by mohly mít vliv na rozhodování Metropolitního spořitelního družstva, zda nebo za jakých podmínek lze úvěr poskytnout, přičemž smlouvu o úvěru č. xxx podepsal s vědomím, že společnost BXXE TXXE, s.r.o. nebude hradit domluvené závazky plynoucí z uvedené úvěrové smlouvy, po získání úvěru na splátkách úroků uhradil v období od 30. 11. 2012 do 19. 6. 2013 v 11 splátkách celkem 453.641,84 Kč, na jistinu neuhradil z poskytnutého úvěru č. xxx, ani k datu splatnosti 30. 11. 2014 vůbec ničeho, svým jednáním tak s přihlédnutím k výši poskytnutého úvěru ve výši 9.500.000 Kč, hodnotě výše uvedené zástavy 4.700.000 Kč a zaplaceným 11 splátkám v celkové výši 453.641,84 Kč, způsobil poškozenému Metropolitnímu spořitelnímu družstvu (nyní v likvidaci), IČ 255 71 150, v rozhodném období se sídlem Sokolovská 394/17, Karlín, 180 00 Praha 8, aktuálně Balbínova 404/22, Vinohrady, 120 00 Praha 2, ve výši **4.346.358,16 Kč**,

celkově tak obžalovaný dvěma dílčími útoky způsobil poškozenému Metropolitnímu spořitelnímu družstvu škodu ve výši celkem **17.695.975,87 Kč**,

t e d y měl při sjednávání úvěrových smluv uvést hrubě zkreslené údaje, a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu,

č í m ž m ě l s p á c h a t

pokračující zločin úvěrový podvod podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozené Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, IČ 255 71 150, se sídlem Balbínova 404/22, Vinohrady, 120 00 Praha 2, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podal obžalobu na M. M., nar. xxx, kterému kladl zavínu jednání popsané ve výroku tohoto rozsudku.
2. **Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno**, že znalecký posudek vypracovaný Ing. Vlastimilem Hudečkem pod č. 925/128/2011 datovaný dne 15.9.2011, v němž znalec ocenil nemovitosti zapsané na listu vlastnictví xxx v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Pardubický kraj, Katastrální pracoviště Pardubice, okres Pardubice, obec Pardubice, katastrální území Pardubice, vlastníka společnosti ČSAD BUS Chrudim, a.s., IČ 601 08 835, na částku 98.544.100 Kč, hodnotu předmětných nemovitostí více než dvojnásobně nadhodnotil. Dále bylo prokázáno, že soudní znalec Tomáš Maršál, který vypracoval Ocenění nemovitostí č. xxx ze dne 14.11.2012, v němž ocenil nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. xxx v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín, okres Kolín, obec Xxx, katastrální území Xxx, na částku 12.000.000 Kč, vypracoval toto Ocenění tak, že hodnotu nemovitostí více než dvou a půl násobně nadhodnotil, navíc samotné Ocenění bylo provedeno neprůkazným a metodicky chybným způsobem.
3. Dokazováním provedeným v hlavním líčení naopak **nebylo bez velmi výrazných důvodných pochybností prokázáno**, že by **obžalovaný úmyslně při sjednávání předmětných úvěrových smluv uvedl hrubě zkreslené údaje**. Rovněž nebylo prokázáno, že by obžalovaný předmětné úvěrové smlouvy uzavíral s úmyslem způsobit úvěrovému družstvu MSD škodu či obohatit na úkor MSD sebe nebo jiný subjekt.
4. **Obžalovaný M. M.** v hlavním líčení ke své osobě sdělil, že pracuje jako správce areálu pro společnost BIS Invest, čistý měsíční příjem se pohybuje okolo 12.500 Kč, využívá služebního bytu, vyživovací povinnost má na zletilého syna, ale protože je invalidní ve třetím stupni, měsíčně

na něj platí 5.000 Kč. Vlastní deset let starý Superb a čínskou čtyřkolku. Dluhy nemá, není v insolvenčním řízení, nemá žádné pohledávky. K věci sdělil, že když podnikal se společností BXXE TXXXE, vždy dodržel zákon i smluvní požadavky, vždy měl odborníky, kteří zpracovávali podklady a vyjádření. Společnost BXXE TXXXE zakládal sám v roce 2011 u paní Dr. D. Následně v roce 2016 společnost prodal panu H., který měl zájem o pohledávky společnosti. Předal mu celé účetnictví, celou společnost, což H. stvrdil notářsky ověřeným podpisem. Společnost převedl, protože neměl dostatek financí, tak chtěl společnost zpeněžit, aby se mu vrátil základní vklad do společnosti. V té době probíhal soud v Čáslavi, kvůli tomu, že v době podnikání se dřevem, kdy se společnost Txxxxr nebo Fxxxxt dostaly do insolvence, insolvenční správkyne podala žalobu na smlouvu, kdy obžalovaný započítal faktury, které vydlužili, proti fakturám, které dlužil obžalovaný, a v té době vznikla dvojnásobná škoda, protože musel pohledávku přihlásit a fakturu zaplatit. H. za společnost zaplatil 19.000 Kč. Co se týká žádostí o úvěr od MSD, první úvěr na částku 24.000.000 Kč si obžalovaný vyřizoval sám. Úvěr sloužil k nákupu zboží za účelem jeho dalšího prodeje. Další úvěr ve výši 26.000.000 Kč sloužil ke stejnému účelu. Poté co byly oba úvěry splaceny, žádal o úvěr ve výši 73.000.000 Kč u spořitelního družstva Creditas asi v roce 2011. Následně v roce 2012 žádal, aby tento úvěr byl (na základě požadavku RXD SXXXE, kteří obžalovanému fakturovali dohlížení na plnění podmínek úvěru) přeúvěrován k MSD. Přeúvěrování vyřizovala společnost RXD SXXXE, která komunikovala s MSD. Komunikace probíhala mezi nimi. V tomto případě obžalovaný nebyl v kontaktu s MSD, byly mu zaslány pouze informace o úvěru. Dostal k nahlédnutí materiály, mezi kterými byl podnikatelský plán, žádost o úvěr a samotná úvěrová smlouva, kontroloval, jestli splňuje parametry toho, na čem byli domluvení. Styk mezi bankami nechal na nich, zda do úvěrového plánu je lepší dát místo slovo minerální olej – olej, tomu nevěnoval pozornost. Nenapadlo ho, že MSD ukončí činnost, své úvěry chtěl splatit. Do té doby neměl žádný úvěr, za který by ručil nemovitostí. Další byly dílčí úvěry na areál Xxx, který získal v dražbě a který vydražil z důvodu, že měl k dispozici posudek, který byl od bývalé majitelky, a tento posudek byl na částku 42.000.000 Kč. Posudek v dražbě tohoto areálu byl na částku 18.500.000 Kč a areál byl nabízen v dražbě za 12.000.000 Kč. Obžalovaný ho vydražil za 12.100.000 Kč. Zamýšlel areál přebudovat, ale věděl, že součástí areálu je historická vila a za areálem je historická věž s lesem a historická sýpka. Snažil se domluvit s památkáři. Nebyl však úspěšný. Proto tuto část areálu prodal za 7.800.000 Kč panu V.. Zbylou část - garáže, stodolu a další, chtěl přebudovat, a to i na bytové jednotky, a poté je buď provozovat, nebo prodat. Část kupní ceny za areál Xxx ve výši 1.460.665 Kč byla převedena na bankovní účet obžalovaného a nikoli na účet společnosti BXXE TXXXE, což obžalovaný zdůvodnil tím, že společnost v době, když přestala čerpat finance od MSD, získala několik úvěrů, resp. financí od soukromých subjektů, od tichých společníků, a obžalovaný chtěl těmto osobám jejich peníze vrátit. Další úvěr byl použit na dražbu na pozemek v Xxx u lesa, kde chtěl obžalovaný postavit srubový dvojdům a následně dům prodat. Poslední dům - v Hořovicích, vydražil, vyčistil, přebudoval zahradu a se ziskem 1.000.000 Kč ho za 1/4 roku prodal. Poté obžalovaný žil v Japonsku, tak zajistil japonského investora, se kterým se dohodl, že pokud mu obžalovaný nabídne nemovitost v jeho vlastnictví jako hotel, on se stane polovičním vlastníkem a společně zřídí "předskokana" síť hotelů Pxxxx Hotel. Protože obžalovaný rok působil i v Soulu, tak dalším projektem byl známý Sxxi Hotel. Oba předmětné úvěry byly zajištěné blanco směnkami. Jsou v držení společnosti Bxxxxm. Pohledávky přecházely, obžalovaný předpokládal, že poté byly v držení společnosti SPV Projekt pana S. a následně při postoupení pohledávky panu R. M. na společnost, která se dnes jmenuje RXD SXXXE HXXXE a která bude stavět obchodní dům v Pardubicích. Jistě však věděl, že je měla společnost Bxxxxm, kdy jednal s J. M., zástupcem za tuto společnost. Úvěry podepisoval v sídle společnosti MSD, jednal s paní S., Š. a J., ale osobně žádosti o úvěry nevyplňoval, vyplňovali je zaměstnanci RXD SXXXE. Společnost RXD SXXXE obžalovanému pomáhala s úvěry xxx, Hořovice, Xxx, Creditas, kromě prvního úvěru mu pomáhala se všemi. K dalšímu úvěru dodal, že tento úvěr, na společnost Mxxxxxe Ixxxxt, si vzal u společnosti MSD. V této souvislosti je stíhán se soudcem OS v Ústí nad Labem, Dr. K. a Ing. T.

jako spolupachatelem. Ing. T. potkal v roce 2008, kdy obžalovaný spolupracoval se společností Škoda Export Limited, která vymáhala pohledávky za Ruskou federací, a Ing. T. byl jeden z investorů této společnosti. Poté ho potkal, když obžalovaný dělal statutární orgán, předsedu představenstva wellness horského hotelu Txxxa, xxx xxx. Ing. T. měl zájem o koupi pohledávky na tomto hotelu a následně mu obžalovaný představil některé projekty, zda by nebyl ochoten do nich investovat, nebo by nevěděl, jakým způsobem projekty financovat. Ing. T. nabídl ručení úvěru nemovitostmi ČSAD BUS Chrudim. Areál ČSAD BUS Chrudim zajišťoval nejprve úvěr u Creditas a pak u MSD. Jednalo se o úvěry ve výši 14.400.000 Kč a 63.000.000 Kč. Úplata byla dohodnuta s panem T.. Smluvní cena za možnost ručení byla 96.000 Kč měsíčně, zda tam bylo s DPH nebo nebylo, si obžalovaný nepamatuje. K posudku na pozemky ČSAD obžalovaný sdělil, že posudek zadával ČSAD BUS Chrudim s tím, že RXD SXXXE na tom spolupracovala a posudek platila společnost BXXE TXXXE. Ohledání nemovitosti bylo dne 11. 09. 2011, v té době obžalovaný působil jako trenér družstva a dne 10. 09. 2011 hráli zápas. Obžalovaný zůstal v místě utkání až do neděle, nemohl tak být přítomen u ohledání areálu. Nemohl ani ovlivnit výběr znalce, znalce vybíraly společnosti ČSAD Chrudim a RXD SXXXE. Za vyřízení úvěru zaplatil obžalovaný 0,3% z výše sjednaného úvěru, tzn., že za vyřízení úvěru u Creditasu a za podklady pro přeúvěrování u MSD zaplatil částku 262.800 Kč a myslel si, že si najal odborníky - například pan K., pan Dr. Z., který byl podílníkem společnosti a tři zaměstnanci - J., K. a S., se kterými obžalovaný spolupracoval. Posudky nebyly součástí podepisované dokumentace k úvěru. V žádosti o úvěr vždy v kapitole zajištění bylo uvedeno, nemovitost - znalec. Nebylo tam uvedeno, že nemovitost, která bude zajištěna, že má být oceněna určitým znalcem ze seznamu znalců a ocenění má být provedeno pro úvěr MSD. S panem Hudečkem se neznal, s panem Maršálem se poznal poprvé, když u něj sjednával znalecký posudek pro zjištění ceny nemovitosti pro daň z prodeje nemovitostí, a to byly xxx v roce 2012. K obvinění, že předkládal zkreslené údaje, uvedl, že když četl obžalobu, zjistil, že někteří zaměstnanci MSD měli seznam znalců, přitom tento seznam znalců obžalovaný nikdy neviděl. Nikdo, ani společnost RXD SXXXE, kterou najal, aby zpracovávala a předkládala podklady MSD, obžalovanému nikdy neřekl, ani ve smlouvě neviděl uvedeno, že je potřeba využít znalce, aby zpracoval znalecký posudek za tímto účelem. Uvedl, že pan Z. ve výpovědi uvedl, že jeho společnost, kde byl 50% vlastníkem, žádné podklady a znalecké posudky nezpracovávala, ačkoliv se u spolupráce s obžalovaným zaštiťoval tím, že pan K. je odborníkem na ekonomiku a úvěry a on je doktor práv, který to zastřeší právním pohledem, ale ve výpovědi uvedl, že nic takového nebylo. Ohledně konstatování státního zastupitelství, že společnost obžalovaného nevyvíjela žádnou činnost, obžalovaný sdělil, že může doložit seznam výběrů a vkladů do společnosti, že se účastnil dražeb, kterých bylo mnoho. V krátké době, kdy vydražil ve 3 měsících 3 objekty, se soustředil na to, aby tyto objekty přepracoval dle svého a poté prodal. Společnost BXXE TXXXE se účastnila mnoha dražeb, ale v dražbě nakoupila pouze 3 nemovitosti, a to s hospodářským výsledkem asi 400.000 až 460.000 Kč zisku na 3 nemovitostech. Z minulého působení měl také mnoho kontaktů, které vložil do podnikání a ty využil, aby vyvíjel činnost se dřevem. Dohodl si díky kontaktům v Dolnomoskevské oblasti těžební práva pro společnost Les, díky těmto kontaktům dohodl obchody s minerálními oleji, s transformátorovými oleji a s oleji pro ztrátové mazání. Tento obchod byl ztracen, když MSD ukončilo činnost, ačkoliv v tomto řízení chce společnost MSD po obžalovaném náhradu. Obžalovaný sdělil, že rozpracované projekty zůstaly nedokončené, a to bez náhrady pro obžalovaného. Obžalovaný odmítl, že by vědomě předkládal zkreslené znalecké posudky a vypracované za jiným účelem, než měly být. Ohledně pardubického přednádraží s developerským účelem sdělil, že pohledávka pardubického nádraží, byla zájmem společnosti AB Credit pana P. Byla prodána M. S. a nakonec R. M., který tam bude stavět obchodní, bytové a kancelářské domy. Obžalovaný uvedl, že když si bral úvěr od společnosti Creditas, společnost RXD SXXXE mu připravovala podklady, tak řekl, jaké jsou parametry úvěru i rozsah finančních prostředků. Ale nikdy neřekl, že by chtěl prostředky v konkrétní výši. Sjednali znalecký posudek a úvěr. Obžalovaný znalecký posudek viděl, až když RXD SXXXE ukončila činnost. Posudky

předávala společnost RXD SXXXE, a to její konkrétní zaměstnanci, obžalovaný ale nevěděl, kteří jmenovitě. V té době si vydělil částku, kterou čerpal, plochou nádraží a vyšla mu částka 4.800 Kč/m². Věděl, že té době se za pozemky v Praze částka za m² pohybovala okolo 60.000 Kč. Nahlédl do cenové mapy Gekon s.r.o., kde za výše uvedený pozemek byla uvedena cena pro developera 22 až 25.000 Kč za m². Obžalovaný si myslel, že cena byla v pořádku. Ohledně kontaktů se společností Les sdělil, že komunikoval s panem M. mladším, panem K. a panem D. Obžalovaný vykupoval kulatinu, prodával dál, nebo dával ke zpracování, dále také posbíral pro společnost BXXE TXXXE pohledávky, které potom s výše zmíněnými pány řešil. S nimi řešil také pohledávky i do zahraničí pro různé společnosti, kdy nenásilnou cestou bez právní pomoci dokázal přimět k zaplacení i švýcarské společnosti. S panem T. a L. jednal ohledně moskevské oblasti, protože ze vztahu se Škoda Export Limited, kdy obžalovaný do ČR přivedl pana R., který chtěl investovat, tak obžalovaný s M. starším a Ing. T. chtěli, aby zastřešil projekt ekonomicky. Obžalovaný nikdy neměl pochybnosti, že by RXD SXXXE nebo MSD nedělali svoji práci tak, jak mají.

5. **Svědék Tomáš Maršál** v hlavním líčení uvedl k ocenění nemovitosti (ocenění č. xxx), že ohledně objednání znaleckého posudku mu bylo sděleno, že si firma BXXE TXXXE, konkrétně její zástupce, objednávala ocenění, jednalo se o určení obvyklé ceny ke stanovenému datu, účel ocenění svědka nezajímalo. Za práci vystavil fakturu objednateli, který mu ji i uhradil, mohlo to být 7.000 až 10.000 Kč. Při oceňování vycházel z prohlídky objektu a následně z podkladů, které popsal, dělal administrativní cenu a porovnávací cenu nemovitostí v okolí. Z administrativní, neboli vyhláškové či tabulkové a porovnávací ceny, tj. cena objektů v okolí až 10 km od dané nemovitosti, vychází obvyklá cena. Dělal dvě až tři porovnání, aby zjistil cenu obvyklou. Do ceny bývá zahrnuté územní plánování, územní záměry apod. Podklady sháněl sám, nějaké podklady dostával, když byl se zástupcem firmy. Rozdíl mezi znaleckým posudkem a oceněním spatřuje v tom, že znalecký posudek se znaleckou doložkou, je tam administrativní cena a je uveden účel. Ocenění nemovitosti je, aby klient věděl prodejní či kupní cenu. O MSD slyšel z médií. Nebyl s nimi nikdy v žádném smluvním vztahu. Některé úvěrové společnosti i banky mají seznam znalců, ale svědek nebyl nikým osloven a nikde nebyl zapsán, byl zapsán jen u Komerční banky. Pro MSD nikdy nezpracovával žádné podklady, žádná ocenění. Kdyby byl zadavatelem znaleckého posudku kdokoli jiný, jako např. úvěrová banka, soukromá osoba, postupoval by vždy dle vyhlášky. Za nejzásadnější faktor při oceňování dle svědka může být stav nemovitosti, územní plán, vzhled, jestli se mají např. stavět rodinné domky, či nějaký komplex, dále objekty, které by tam mohly být vystavěny. Na otázku, zda se stávalo, že by finanční společnost, která se zabývá zprostředkováním úvěrů, kontaktovala svědka kvůli vypracování znaleckého posudku, ale pro jiného zadavatele, svědek sdělil, že taková situace se nestává. Při oceňování jednal pouze se společností BXXE TXXXE. Ale protože jednal se zástupcem, teoreticky je možné, že by svědka kontaktovala nějaká osoba a řekla, že určitá společnost potřebuje udělat ocenění nebo znalecký posudek, že podklady dodají později, ačkoliv ta daná osoba nemá se společností nic společného, protože například občanské průkazy nekontroloval. Ohledně jmen H. a P. svědek uvedl, že pan H. mu zadával znalecké posudky.

6. *Obžalovaný k výpovědi svědka uvedl, že svědka potkal při sjednávání znaleckého posudku za prodej parcely v Xxx a dostal na něj kontakt od pana H. Dále obžalovaný vycházel z toho, že znalecký posudek pro Dražby.net, když obžalovaný vydražil tento objekt, byl na 18.500.000 Kč. Když odečetl prodanou část kvůli památkářům, což bylo 7.000.000 Kč, hodnota byla 11.500.000 Kč. Také měl znalecký posudek, který měl od bývalé majitelky objektu Grossově a který byl na 42.000.000 Kč. Uvnitř byly čtyři byty a nevyužívané podkrovní. Přestavbou by bylo možné získat šest nebo sedm bytů, anebo čtyři byty a kancelářské prostory. Obžalovaný také předložil návrh na uzavření smlouvy o dílo, k vypracování znaleckému posudku, kdy klient je spol. s.r.o. – F. H., oslovují znalce a předmět a lokalita zakázky je odhad tržní hodnoty nemovitosti v Xxxi.*

Skutečně se mohlo stát, že zadávání posudku mohlo přijít od někoho jiného, kdo to zpracovával pro RXD SXXXXE.

7. **Svědék Ivo Z.** v hlavním líčení uvedl, že obžalovaného zná, seznámil je pan T., představil ho jako obchodního partnera. Ing. T. v té době byl klientem společností RXD SXXXXE. Svědek se domnívá, že obžalovaný byl klientem společnosti ve věci načerpání úvěru. Co se týče toho, co pro společnost obžalovaného dělali, nepamatoval si, že by nakupovali či prodávali společnosti, domníval se, že to bylo ekonomické poradenství, konkrétně asistence u čerpání úvěru, tzn. příprava žádosti na úvěr, a to v gesci pana K.. Pracovali obdobně i pro jiné společnosti, klientů bylo přibližně asi 20, jednalo se cca o 30 % činnosti společnosti, ve zbytku dělali vlastní obchody nebo se participovali na obchodech jiných subjektů. Pokud společnost RXD SXXXXE někdo oslovil, že potřebuje pomoc se získáním úvěru, fungovali bez marketingu, pouze na základě reference a doporučení. Vždy se začínalo tzv. strukturovaným rozhovorem. S potenciálním klientem řešili, co klient potřebuje - záměr, jak ho dosáhnout, zda k tomu potřebuje finanční prostředky. Vysvětlovali rozdíl mezi vlastními zdroji, bankovním financováním a nebankovním financováním. Upozorňovali na rozdíly z hlediska náročnosti pro výkaznictví, další související otázky. Popsali, jak vypadá český finanční trh, do čeho chtějí určité subjekty financovat. Po rozhovoru pak svědek s panem K. řešil, jak klient působí a zda je záměr z jejich pohledku v pořádku. Na základě toho vznikla smlouva o ekonomickém poradenství. Následně klient dodal podklady a řešily se technické záležitosti. Konečný výběr subjektu, který půjčí peníze, je vždy na klientovi, subjektu se pak posílala žádost. Pro žádost byly potřeba podklady. K podkladům, svědek sdělil, že ve firmě měli oddělení k přípravě podkladů a ekonomického poradenství. Byl to tzv. back office, kde působily J. a K., které přijímaly podklady od klientů, komunikovaly s nimi a provedly prvotní zpracování podkladů. Jednalo se o podklady, ze kterých vyplývaly závazky, pohledávky, leasingy, úvěry, vše z čeho byl jasný stav společnosti. Probíhalo to přibližně tak, že než analytik začal jednat s klientem a řešit, zda jsou parametry v pořádku, musela být čísla v určitém formátu, což obstarával back office. Pokud bylo pro klienta obtížnější získat podklady, tak pracovnice společnosti běžně klientům asistovaly, například u žádosti o bezdlužnost, u výpisů z obchodních rejstříků a podobně. Když svědkovy kolegyně pomáhaly klientům s obstaráním výpisů apod., tak pak tu žádost vyplňoval svědek s nimi, jednalo se o formulářové dokumenty. Každá banka má svůj vlastní soubor dokumentů pro různé žádosti o úvěr, které jsou typizované, neliší se od jednotlivých případů a odvětví, je to z důvodu toho, aby dané oddělení v bance pracovalo se stejnými materiály. Svědek sdělil, že jako daňový poradci, psali správná čísla do správných kolonek. Připravili úvěrovou žádost, a pokud klient měl zájem, mohl na tom spolupracovat, nechat si to vysvětlit, poté mu úvěrovou žádost nebo úvěrovou složku jako takovou dali. Buď klientovi schůzku domluvili, nebo si ji domluvil sám na MSD nebo na Creditas. Pro potřeby ocenění pozemku, nemovitosti apod., existovali soudní znalci. Pokud klient neměl vlastního soudního znalce, existoval seznam doporučených znalců. Každá banka má seznam soudních znalců, se kterými spolupracuje a které zná. Vybíralo se z těchto seznamů, vybíral si a rozhodoval klient. Pro znalce je důležité, zda se jedná o současný nebo budoucí stav pozemku. Vždy záleží na obchodním záměru klienta, klient toto řeší se soudním znalcem. Svědek nevěděl, jak se postupovalo v případě, když si klient vybral znalce a neměl čas s ním jet na prohlídku. Svědek se domnívá, že docházelo k situacím, kdy posílali podklady. Obžalovaného a BXXE TXXXXE znal svědek jen dle jména, nevěděl, čím se zabývali. Obžalovaného měl spojeného s olejovým hospodářstvím, asi byl partnerem p. T.. Nepamatoval si, že by pro obžalovaného nakupovali nebo prodávali majetky. V takovém případě by svědek asistoval jako právník společnosti. Pan K. se svým týmem obstarávali ekonomiku a svědek řešil akvizici, případně právní stránku věci - nabytí či prodeje majetku. Svědek nemohl vyloučit, že by při jiných transakcích nebo ekonomických pohybech v souvislosti s nemovitostmi obžalovanému nebo jeho společnosti pomáhali. Pravděpodobně pomáhalo obžalovanému získat úvěr, protože byl jejich klientem. Příkladem uvedl, že když řešili olejový sklad v Pardubicích, svědek osobně jednal

s prodávajícím, zastupoval při jednáních kupujícího, byl účasten celého procesu, včetně přípravy smluvní dokumentace. Pokud BXXE TXXXE nakoupila pozemky, svědek pochyboval, že u toho asistovali. Nevybavil si žádné jednání, ani kontakt s prodávajícím. Pokud byla klientem společnost obžalovaného, tak jí určitě pomáhali získávat úvěr u MSD, protože to je předmětem ekonomického poradenství. Pokud byla uzavřena smlouva s klientem o ekonomickém poradenství, byla to smlouva rámcová. Řešili pro klienty i refinancování úvěrů. U některých klientů hlídali výkaznictví. Svědek nevěděl, jak to bylo v případě BXXE TXXXE. Pokud však hlídali, zda je vše v pořádku, byli schopni zachytit okamžitě jakýkoliv problém. Refinancování přicházelo v úvahu pouze ze dvou důvodů. První je, že klient chce refinancovat úvěr, protože je zbytečně drahý, tzn., že obchod posunul ze spekulativního nebo rizikového do standardního a může mít poloviční úrokovou sazbu. Druhým důvodem je, že dobíhá doba úvěru a je třeba se s tím vypořádat, protože většina družstevních záložen měla financování, kdy se platily pouze úroky po celou dobu úvěru, a na konci docházelo k plnému splacení. Jak bylo uvedeno výše, výběr banky byl na klientovi. Svědek sdělil, že klientovi byly nabídnuty tři možné subjekty, on si jeden vybral a ten společnost RXD SXXXE oslovila. MSD byla v té době nejrychleji rostoucí družstevní záložna, které rychle rostl kapitál, a to se na trhu obecně vědělo. Svědek dále hovořil k tomu, jak klient vybíral znalce, aby vypracoval znalecký posudek. Každá banka a každá záložna měla vlastní seznam znalců a MSD nejvíce spolupracovalo se společností Sinconsult a preferovali, aby znalecký posudek byl od této společnosti. Svědek nevěděl, zda měli smlouvu, ale ústavu věřili. K samotným znalcům sdělil, že znalce neznali, takže nikoho nedoporučovali. Svědek věděl jen o jednom případě, kdy pomáhali vybírat znalce, ale znalci nedávali podklady pro znalecký posudek, protože neznali podrobně klientův obchodní záměr ani jeho podnikání. Pomáhali klientovi zformulovat jeho žádost o úvěr. Nevytvářeli a neregistrovali čísla a nebyli schopni ověřit, zda klientem předložená data jsou pravdivá, protože neznají olejové hospodářství, development a podobně. To znamená, že klient musí vědět, co je třeba udělat, aby se obchodní záměr vydařil. Klient má povinnost nechat udělat znalecký posudek, to znamená uzavřít se znalcem smlouvu, sdělit mu, že bude žádat o úvěr určitou banku a za jakým účelem je znalecký posudek potřeba udělat. Svědek pak pracuje s hotovým znaleckým posudkem, jako s dokumentem, který je přikládán k žádosti o poskytnutí úvěru. K doplnění svědek uvedl, že každý znalecký posudek musí mít objednávku a fakturu. Svědkova společnost nic neobjednávala a nehradila, vždy to musel udělat klient. Svědek vyloučil skutečnost, že by si v rámcové smlouvě s klientem dohodli, že RXD SXXXE zařídí vypracování znaleckého posudku jako podkladu k žádosti o poskytnutí úvěru. Pokud by to někdo udělal, překročil by kompetence. Dle svědka RXD SXXXE nikdy neměla žádnou zprostředkovatelskou smlouvu ani s MSD, ani s žádným jiným bankovním ústavem. Nikdy od nich nepřijala žádné peníze. Za načerpaný úvěr jim platil klient. Nepobírali odměnu od banky, protože nechťeli působit dojem, že si dohazují obchody. Když klient přinesl dokumentaci potřebnou k žádosti, svědek nemohl kontrolovat, jak byly naceněny nemovitosti v jednotlivých znaleckých posudcích. Svědek má za to, že znalecké posudky byly kontrolovány z hlediska účelu, tedy zda byly zpracovány za daným účelem. Kdyby zjistili, že znalecký posudek byl vypracován za jiným účelem, tak by to analytik musel okamžitě nahlásit a zastavit. Banka by jim žádost vrátila a poškodili by si reputaci. Jako analytik ve společnosti pracoval pan Š., H. a pak krátce nějaká paní, podílel se i pan K.. Všichni jsou v oboru vzdělaní a zkušení, svědek dodal, že o těchto věcech sám mnoho neví. Svědek potvrdil, že jej s obžalovaným M. seznámil T.. T. poznal přes kolegu K., kterého zná 10 až 20 let. Syn T. pracoval ve spol. RXD SXXXE. T. dokázal vydělat peníze, byl velice chytrý, pracovitý, ale měl problém se synem. Svědek chtěl T. pomoci, tak mu nabídl, ať syna T. zaměstná v jejich společnosti, že na něj svědek dohlédne. Byl ve společnosti asi rok. Vztah T. a M. svědek charakterizoval tak, že vypadali jako obchodní partneři a přátelé. Svědek se domníval, že spolu dělali olejové obchody. Považoval je za partnery a přátele, vztah považoval za vyrovnaný, neviděl žádnou nadřízenost a podřízenost. Pana H. přivedl do RXD SXXXE pan T.. Pana K. přirovnal svědek k „babičce, kterou má rád, ale už je senilní, baví se, ale není s ní možná rozumná debata“. Společnost Mxxxxxe Ixxxxt si svědek

nespojil s nikým konkrétním. Osobu jménem Ing. Vlastimil Hudeček svědek zná, je to soudní znalec a šéf stavebního úřadu v Ústí nad Labem, v průběhu let se svědek dozvěděl, že působil jako soudní znalec v mnoha případech spojených s MSD, osobně se s ním nesešel. Jméno Maršál neznal. Zda byly znalecké posudky Ing. Hudečka součástí žádostí o úvěry, to svědek nevěděl. K faktuře vystavené spol. RXD SXXXE pro spol. BXXE TXXXE, kde předmětem je ekonomické poradenství v souvislosti s vyřízením čerpání úvěru u financujícího ústavu záložna Creditas, svědek sdělil, že kdyby bylo třeba sjednotit, co vše obsahuje kompletní ekonomické poradenství, tak součástí ekonomického poradenství je primární analýza klienta, jeho společnosti, jeho finančního stavu, tzn., že je zapotřebí vidět účetnictví a z něj rozvahu, výsledovku, účetní závěrku, daňová priznání atp., a z toho vzniká spousta dalších otázek nebo některé věci chybí. Proto se klientovi musí sdělit, co chybí, dále se i řeší dlouhodobé smluvní závazky, zda společnost poskytuje nějaké ručení. Je třeba ohodnotit finanční kondici společnosti. To vše zpracovávaly pracovnice z back office, pak se připravoval finanční plán. Co se týče odměny za ekonomické poradenství, tak nehrála roli složitost případu, záměr klienta, hodnota, kterou si zamýšlel půjčit. Odměnu si počítali ve výši 0,3 % z načerpaného úvěru, avšak pouze tehdy, pokud žádost o úvěr byla úspěšná. V případě, že banka úvěr neposkytla, si nic nefakturovali. K obžalovanému svědek sdělil, že ho potkal opakovaně. Na obžalovaného dostal od T. telefon a následně obžalovanému volal a žádal o schůzku s K., tak pravděpodobně mohlo proběhnout jejich první setkání. S K. neměli společnou kancelář. K ceně za poradenství sjednání úvěru u záložny Creditas sdělil, že se vyšplhala na 262.800 Kč. Cena je přepočítaná z načerpaného úvěru, tedy 0,3 % za výše uvedenou činnost. Svědek nepředpokládá, že by obžalovanému objednali znalecký posudek.

8. *Obžalovaný se ke výpovědi svědka vyjádřil tak, že první kontakt, který měl se svědkem Z. byl telefonický, možná od pana T., ale v emailu od Z. bylo, že na základě telefonického rozhovoru potvrdil obžalovanému schůzku s K. Obžalovaný také sdělil, že při přeúvěrování na MSD mu byla vyfakturována smluvní cena 40.000 Kč plus 8.000 Kč jako 20 % DPH. Dále sdělil, že Dana J., zaměstnankyně RXD SXXXE, posílala bývalé účetní P. email: „Dobrý den, dle telefonické dohody vám v příloze zasílám fakturu na BXXE TXXXE“. A P. obžalovanému napsala: „Dobrý den, přeposílám fakturu za ZP. Můžu zaplatit?“ Jednalo se o Sinconsult o fakturu Hořovice. J. obžalovanému napsala: „V příloze posílám fakturu za vyřízení úvěru u MSD, v příloze zasílám fakturu za vyřízení úvěru přímo“. Dále ohledně Creditasu, konkrétně znaleckého posudku na Xxx, obžalovanému K. psala: „Dobrý den, p. M.. Dnes jsem do MSD odnesla žádost o úvěr na Xxx, jistina úvěru bude ve výši 9,5 mil. Kč. Pracuje na něm nový úvěrář p. L., říká, že to zpracuje do středy, tudíž na podpis byste mohl přijít ve středu, čas si řekněte vy. Ještě bych ráda připomněla, že bylo zapotřebí zajet na katastr do Kolína, úhrady poplatků vyřeším s p. K. V příloze vám zasílám všechny přílohy, které jsou součástí žádosti o úvěr, které budete podepisovat, přeji vám příjemný víkend, K.“. Dále J. obžalovanému psala: „Dobrý den, p. M., prosím o zaslání žádosti, kterou oni mi připravili, o úvěr a ekonomického plánu pro úvěr u Creditasu“. V kopii byl pan S. a stojí tam: „Sdělte jí také, prosím, že ZP jí bude dodán během zítřka, kopie výpisu z OR během dneška“. Z toho dle obžalovaného plyne, že znalecký posudek jí bude dodán, že to nebylo tak, jak říkal JUDr. Z.. Obžalovaný by jim nedával peníze, kdyby zpracovávali ekonomické poradenství, které znal, na to nepotřeboval RXD SXXXE.*

9. **Svědék Ing. P. K.** v hlavním líčení využil práva odepřít výpověď a nevypovídal.
10. **Svědék Ing. J. J.** v hlavním líčení sdělil, že si nepamatuje, zda se s obžalovaným někdy setkal. Svědek pracoval v MSD na pozici úvěrového pracovníka a později, asi po dvou letech, na pozici risk manažera. Pro MSD pracoval v letech 2010 až 2014. Vždy pracoval sám, byl nezávislý. Když byl úvěrový pracovník, tak mu byly budoucím klientem, či zpracovatelem návrhu, dodány podklady, které šly na úvěrové oddělení, tam vše zpracovalo, vytvořil se návrh, který se předal risk manažerovi, který zhodnotil, zda odpovídá vnitřním předpisům a poté se předával na posouzení úvěrové komisi, která ho schválila nebo neschválila. Když bylo mezi podklady ocenění nemovitosti, byl třeba znalecký posudek. Nemovitost oceňoval někdo, kdo byl zapsaný

v seznamu znalců (seznam byl dostupný v elektronické či papírové podobě, který předával úvěrový pracovník MSD). Znalce ze seznamu vybíral klient nebo ten, kdo zařizoval půjčku. Práce risk manažera spočívala v tom, že úvěrový pracovník předal zpracovaný úvěrový návrh, svědek zkontroloval, zda údaje, které jsou uvedeny, souhlasí s vnitřními předpisy. Odporovat vnitřním předpisům mohl například účel úvěru, doba splatnosti nebo výše úvěru, ale to se moc nestávalo. U nemovitosti se kontrolovalo, zda zástava navržená klientem je oceněná, její hodnota je dostatečná. Výše ocenění se nekontrolovala. Kontrolovala se cena tržní, tj. na trhu obvyklá, a to k datu ocenění. Posudky se kontrolovaly za účelem poskytnutí úvěru, pokud by byl zpracovaný za jiným účelem, záleželo by na situaci, zda by byl jiný účel svědek schopen rozpoznat. Svědek nekontroloval reálnost údajů uváděných znalcem. Neposuzoval, zda se nejedná o „špatný“ posudek. Za dobu, co pro MSD pracoval, tak úvěrů bylo v řádu stovek, zamítnutých přibližně třetina. U posudků zkoumal pouze základní náležitosti, že se jedná o posudek, kdo ho vypracoval, označení znalce, že má oprávnění, že se jedná o ty nemovitosti, které se navrhuje do zástavy a ocenění. Svědek měl za to, že by se jednalo o vhodný znalecký posudek, pokud by účelem bylo zjištění ceny obvyklé, či zjištění ceny nemovitosti. K podnikatelským plánům, které předkládal klient se svým záměrem, svědek uvedl, že obchody s nemovitostmi byly družstvem pokládány za lukrativní. Proces kontroly, poté co svědkovi byly dodány podklady, trval v řádu dnů, stejně tak kontrola úvěrové komise trvala v řádu dnů. V případě, že by svědek návrh komisi nedoporučil, komise by se i tak návrhem mohla zabývat. Pokud s úvěrovým pracovníkem komunikoval za žadatele odborný poradce, tak MSD pravděpodobně komunikovalo napřímo s poradcem, někdy přímo s klientem, záleželo na situaci. Svědek pracoval jako úvěrový pracovník také v bankách a sdělil, že každá instituce se řídí jinými předpisy, má své vnitřní předpisy a ty musí odpovídat zákonům a vyhláškám ČNB, dle svědka byly podmínky v bankách a u MSD stejné. Za 20 let praxe v bankovníctví se nesetkal s tím, že úvěrový pracovník by se účastnil školení znalců, každá banka i záložna má své znalce, které si banky vyškolí a dá jim pokyny, jak dělat posudky dle potřeb banky, v MSD žádný takový pracovník nebyl, posudky byly zpracovány nezávisle na MSD. Na dotazy státního zástupce, zda svědkovi něco říkají názvy BXXE TXXXE, Mxxxxxe Ixxxxt, jména Ing. V. T., I. Z., Ing. Vlastimil Hudeček, Tomáš Maršál, svědek uvedl, že je nezná. Jméno Ing. P. K. někde slyšel. K systému hodnocení podnikatelských záměrů svědek uvedl, že se jedná o aplikaci MSD na ohodnocování žádostí o úvěr, aplikace vyhodnocovala bonitu klienta.

11. **Svědčynie J. H.** k osobě obžalovaného v hlavním líčení sdělila, že jméno jí něco říká, ale nepamatovala si ho již. Ke společnosti BXXE TXXXE sdělila to, že se jednalo o úvěrového klienta. Svědkynie u MSD pracovala od xxx do xxx, a to na úvěrovém oddělení, přebírala žádosti od klienta, zpracovávala žádosti, hodnocení klienta, až po vypracování smluvní dokumentace, případně schválení úvěru, komunikovala s notářem, katastrem. Předtím pracovala 7 let u České spořitelny. Xxx xxx xxx u MSD se stala asi po roce. Byla také xxx xxx xxx, a to s Ing. L. a panem Š. V úvěrovém oddělení to fungovalo tak, že klienti přinášeli žádosti včetně posudků a ekonomiky. V MSD jich na stejné pozici bylo více, tak si podklady rozdělovali. Podklady získávali od klientů nebo jejich zástupců, převažovaly právnické osoby, nebylo neobvyklé komunikovat se zástupci klientů. V případě, že klientem byla nově vzniklá společnost, zadávali čísla do aplikace a klient musel mít dostatek financí na splácení úroků. Úrok musel klient splácet měsíčně a jistinu splatit na konci splatnosti úvěru. V úvěrové smlouvě měl podmínky, že může úvěr splatit bez jakýchkoli sankcí. Vycházeli z čísel, které jim dal klient. Klienti často chtěli nakupovat v dražbách, takže se reálnost údajů posuzovala podle ekonomického záměru. Pokud úvěrový pracovník zpracoval žádost včetně hodnocení, vypracoval se návrh na poskytnutí úvěru, dalším orgánem byl risk manažer, ten to doporučil nebo zamítl, jeho pohled byl z globálního hlediska, pokud to doporučil, tak další byla úvěrová komise, alespoň dva členové to museli schválit, pak to šlo k představenstvu. Kdyby úvěrový pracovník úvěr nedoporučil (např. z důvodu, že pozemky, byly zastaveny ve prospěch jiného věřitele), úvěrová komise by se jím vůbec nezabývala, ale každá žádost byla posuzována individuálně. MSD dle svědkynie neměla nasmlouvané znalce, byli to

soudní znalci, znalce oslovoval klient, znalec pak provedl ocenění, konkrétní znalce nedoporučovali. MSD mělo seznam znalců s adresami a telefonními čísly, který předávali klientovi v případě zájmu, ale mohl si vybrat, koho chtěl. Na seznamu bylo 40 až 50 znalců, někteří znalci se v posudcích vyskytovali častěji. Vyřízení úvěru trvalo individuálně, pokud nebyly překážky, mohlo to být vyřízeno do týdne, někdy to ale trvalo i půl roku. U podkladů kontrolovali například u zajištění list vlastnictví, informace z Justice.cz, výpisy z obchodního rejstříku, exekuce. Na otázku, zda požadovali znalecký posudek či ocenění, svědkyně sdělila, že požadovali posouzení ocenění nemovitosti, ocenění nebo posudek, náležitosti nezadávali, muselo to být tržní ocenění, posudek nesměl být starší půl roku, případně byla nutná aktualizace posudku. Účel posudku nekontrolovali, klient zadával do žádosti, na co chce použít finanční prostředky. Pokud to byl soudní znalec, tak dával kulaté razítko a číslo licence, svědkyně neviděla, že by se někdy nejednalo o znalce. Tržní cenu uvedenou v posudku, zda odpovídá skutečnosti, pracovníci nekontrolovali. Svědkyně uvedla, že jsou nemovitosti, které není možné zastavit, ale to by uvedl znalec, že se jedná o nemovitost, kterou zastavit nelze. Většina úvěrů byla schválena, zamítali například dlouhodobé úvěry na 7 až 10 let. Svědkyni prošly rukama asi stovky úvěrů. Na otázku, zda bylo pro MSD běžné, že úvěry byly splatné jednorázově např. za dva roky a do té doby se platily jen úroky, svědkyně sdělila, že záleželo na účelovosti úvěru. Když klient požádal o odložení konečné splatnosti, tak se to posuzovalo, zda do té doby řádně splácel úroky, schvaloval to risk manažer. Svědkyně uvedla, že společnost RxD SxxxE Axxxxxy byla jedna z poradenských firem, která tam častěji přinášela žádosti, jednal za ní pan K.. Ke jménu Ing. V. T. sdělila, že se objevily úvěry, kde vystupoval, firmy, které byly úvěrované, byly pana T.. Ke jménu Hudeček sdělila, že se s ním setkala v kauzách ohledně odhadů. Jméno Maršál neznala.

12. **Svědčynie A. K.** v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaného M. zná jakožto jednatele společnosti BXXE TXXXE s.r.o. Tento subjekt byl jedním z klientů obchodní společnosti RxD SxxxE, ve které svědkyně pracovala od léta xxx do podzimu xxx. Konkrétní detaily k obchodnímu případu spojenému se společností BXXE TXXXE s.r.o. si již svědkyně nevybavila. Svědkyně dále uvedla, že společnost RxD SxxxE se zabývala finančním poradenstvím, které poskytovala zpravidla klientům, kteří měli zájem o financování svých podnikatelských aktivit prostřednictvím úvěrů. Společnost RxD SxxxE zajišťovala těmto klientům servis spojený s podáváním žádostí o úvěry. Svědkyně pak zajišťovala zejména administrativní práce vztahující se ke kompletaci příloh žádostí o úvěry a byla v kontaktu s klienty společnosti RxD SxxxE, které měla na starosti. Svědkyně žádosti o úvěry nevyplňovala, ani neměla v kompetenci obstarávání příloh k těmto žádostem, pouze kontrolovala, zda je veškerá dokumentace kompletní, a zda nic nechýbí – v tomto ohledu také komunikovala s klienty společnosti RxD SxxxE. Přílohami k žádostem o úvěr byl rovněž znalecký posudek týkající se hodnoty předmětu zajištění úvěru a výpis z katastru nemovitostí. Přímo nadřízeným svědkyně byl pan K., v představenstvu společnosti RxD SxxxE pak figurovali i pan Z. a pan S.. Svědkyně se s vedením společnosti RxD SxxxE setkávala na pravidelných poradách, na kterých dostávala pokyny ke své práci. Představenstvo společnosti RxD SxxxE bylo v kontaktu s poskytovateli úvěrů a svědkyně předpokládala, že úkoly pro ni se odvíjely od pokynů, které představenstvu společnosti RxD SxxxE zadávali poskytovatelé úvěrů – mohlo jít například o pokyny k doplnění žádostí o úvěr apod. Svědkyně následně dle úkolů zadaných představenstvem společnosti RxD SxxxE kontaktovala konkrétní klienty a zajišťovala, aby v úvěrové dokumentaci klientů nechyběly žádné potřebné podklady. Ke znaleckým posudkům, které byly jednou z příloh žádostí o úvěr, svědkyně sdělila, že neměla přehled o tom, kdo a jakým způsobem vypracování znaleckých posudků zadával. Sama přišla do styku až s dokončeným znaleckým posudkem, a to ve chvíli, kdy kompletovala přílohy žádosti o úvěr. Dle svědkyně mohla vyhotovení znaleckého posudku v rámci poradenské činnosti zajistit společnost RxD SxxxE, nebo mohl znalecký posudek obstarat konkrétní klient, který žádal o úvěr. Svědkyně si nevybavuje jména znalců, kteří znalecké posudky vypracovávali. Svědkyně doplnila, že v kancelářích společnosti RxD SxxxE se mimo výše jmenovaných členů

představenstva pohybovali i další pracovníci, a to paní J. a pan T. T. – do kanceláří občasně docházel i Ing. V. T., jeho otec.

13. **Svědék Ing. V. T.** v hlavním líčení k obžalovanému sdělil, že se znají dlouhodobě z obchodních vztahů. Seznámili se kolem roku 2000, kdy obžalovaný xxx xxx xxx xxx společnosti Škoda export limited. Společnost měla smlouvu s ministerstvem financí ohledně vymáhání pohledávky České republiky vůči Ruské federaci. Uvedené vymáhání pohledávky svědek financoval. Když se seznámili, následně spolu řešili pohledávku, kdy obžalovaný zastával funkci předsedy představenstva horského hotelu Txxxxn a svědek měl zájem zakoupit pohledávku za tímto hotelem pro nynějšího senátora pana V. a jeho syna. Setkávali se jen v rámci obchodních vztahů. V době, kdy se potkával s obžalovaným, byl svědek statutárním zástupcem společnosti Mxxxxxy, Ixxxxxo Txxxxe, Ixxxxxo Cxxxxh, xxx xxx holdingu Les a xxx xxx ČSAD BUS xxx a ČSAD xxx. Nikdy nepřišel pracovně do styku se znalci, kteří oceňovali nemovitosti, pozemky nebo podniky jako celky. ČSAD BUS Chrudim měla zájem v rámci obchodní strategie zvýšit výnos z vlastněných nemovitostí a spolupracovala s firmami, které obchodují s ropnými produkty, protože chtěla změnit generálního dodavatele motorové nafty do své sítě čerpacích stanic. Svědek věděl, že obžalovaný měl díky svým kontaktům a jazykové vybavenosti spoustu zajímavých příležitostí i kontaktů v ropných věcech a jako statutár měl zájem, aby společnost zvýšila výnosy z nemovitostí, tak se dohodli na úplatném poskytnutí zástavy majetku ČSAD BUS Chrudim. Co se týká hodnoty zástavy, těch dle svědka může být několik, jedna může být účetní, na základě účetních dokladů z hlediska pořizovací ceny a odpisové a zůstatkové ceny a druhá cena je podle znaleckých posudků, které zase mohou být různé a další cena je tržní cena, která je jediné určena na základě dražby. K tržní ceně, konkrétně k hodnotě objektu autobusového nádraží sdělil, že když svědkovi jako zástupci zástavce bylo oznámeno zesplatnění úvěru, tak insolvenčnímu správci navrhl dobrovolnou dražbu, ale insolvenční správce nereagoval. Svědek chtěl být součinný, protože v době, kdy došlo k zesplatnění úvěru už město rozhodlo, že vybuduje nové autobusové nádraží a v tu chvíli s tím nikdo nepočítal, to bylo rozhodnutí města, vyplývající z jednání Zastupitelstva a Evropských fondů. Ze zástavy se tak stal klíčový pozemek pro vybudování obchodního centra a v době, kdy navrhoval dobrovolnou dražbu insolvenčnímu správci, jedna z největších pardubických firem Chládek & Tintěra měli hned eminentní zájem vydražit si tuto nemovitost, ale správce nereagoval. Svědek nevěděl, že by to dražba ukázala, ale pokud by došlo k dobrovolné dražbě, do které mají přístup všichni hráči na trhu, pak by 100 % stačila k úhradě zajištěného úvěru. Když obžalovaný čerpal úvěr z MSD, část úvěru poskytl společnosti, kterou svědek vlastnil a zastupoval. Bylo to na základě smlouvy o půjčce nebo o úvěru. Vždy byla domluvena struktura, kde bylo řečeno, čeho se budou ty obchodní případy týkat a zároveň tam byly, kromě běžného úročení finančních prostředků, dohody o podílu na zisku z realizovaných obchodních operací. Smlouva mezi společnostmi BXXE TXXXE a Ixxxxxo Txxxxe byla realizována. Splácení probíhalo tak, že se platily úroky. Ze strany svědka bylo plněno dle smlouvy, obžalovaný byl spolehlivý. Důvodem, proč přestalo být plněno, byla struktura smluv, protože svědek obchodoval s pohledávkami a ropnými produkty, byla nakoupena pohledávka, na základě oznámení insolvenčního správce obžalovaný nebo společnost BXXE TXXXE oznámila společnosti Ixxxxxo Txxxxe, že struktura smluvního ujednání a obchodu neumožňovala předčasné vypořádání, proto zástavce, jehož byl svědek statutárním zástupcem, oslovil insolvenčního správce s nabídkou dobrovolné dražby, aby se vyřešil tento závazek společnosti BXXE TXXXE. Zástava byla obchodní strategie ČSAD BUS Chrudim, kolik bylo celkem zástav, svědek neví. Svědek nevěděl, jestli znalce administrovala administrativa ČSAD BUS Chrudim nebo obžalovaný, věděl jen o smlouvě o poskytnutí zástavy, tu podepsal a BXXE TXXXE na základě této smlouvy hradila domluvenou částku o poskytnutí zástavy. Svědek byl předseda představenstva, měl oprávnění smlouvu podepsat. Nevyloučil, že znalce oslovila a ZP zadala administrativa ČSAD BUS Chrudim. K posudkům nebyly v ČSAD BUS Chrudim žádné nastavené procesy. Pokud byla poskytnuta zástava, tak na základě osobní znalosti

obchodního partnera. ČSAD BUS Chrudim měla centrálu v Chrudimi, v centrále se nacházel archiv, administrativa, účetní oddělení, parkovací plochy, čerpací stanice, garáže (část byla pronajata společnosti Arriva). V Pardubicích to byla jiná plocha, bylo to klasické autobusové nádraží, kde příjem, který administroval ČSAD BUS Chrudim, byl příjem za vjezd a výjezd autobusů integrované dopravy Pardubického kraje. Podle svědkova odhadu každý krajský přepravce požádá o to, jakou chce obslužnost obyvatelstva, zadá si, kolik autobusů chce, jak často mají jezdit a dopravci potom, dle svědkova předpokladu, ve výběrovém řízení nabídnou cenu, za kterou chtějí jezdit a cena, kterou platí, je cena z veřejných rozpočtů a dopravce má v ceně započítanou i cenu na vjezdy na autobusové nádraží. Jako předseda představenstva společnosti ČSAD BUS Chrudim neměl svědek žádný obchodní vztah se společností RxD SxxxE. Pana Z. znal jako právníka z obchodního prostředí. Do sídla RxD SxxxE někdy svědek docházel za účelem projednávání obchodních nebo právních záležitostí. Pana Ing. Vlastimila Hudečka neznal. Svědek vypověděl, že je stíhán v 6 případech, a to i v souvislosti s obžalovaným. Předmětem RxD SxxxE byly dle svědka právní a obchodní služby. Nevyloučil, že by obžalovanému mohl v minulosti doporučit tuto společnost.

14. *Obžalovaný se k výpovědi svědka vyjádřil, že je filiálka ČSAD BUS Chrudim, filiálka Chotěboř a posudek vypracoval pan Hudeček. A objednavatelem je Interio, z toho dle obžalovaného plyne, že pravděpodobně BXXE TXXXE nebyl jediným spolupracovníkem s ČSAD BUS Chrudim, kdy hodnotil věci pan Hudeček. Pro ČSAD BUS dělal asi více posudků. Zadavatelem byla Interio, ale byla to filiálka ČSAD BUS Chrudim.*

15. **Svědék M. S.** v hlavním líčení uvedl následující. Ve společnosti RxD SxxxE Axxxxxy poskytovali poradenství pro žádosti o úvěr. Pro RxD SxxxE svědek pracoval do roku xxx, nadřízeným byl pan K. a pan Z.. Podřízené svědek neměl, ale občas zadával práci paní J. a K. Podílel se na desítkách úvěrových návrhů. Svědek byl na pozici finančního analytika, což zahrnovalo zpracovávání ekonomického plánu věcí finanční povahy, týkající se výsledovek, rozvah a případného cash-flow. Probíhalo to tak, že klient přišel s podnikatelským záměrem, popsal logiku případu a oni si obstarali podklady od účetní společnosti, historické výkazy a podobně a na základě toho pomáhali přetransformovat byznys záměr do stavu čísel, a to ve spolupráci s klientem. Když zpracovával podklady pro žádost o úvěr pro BXXE TXXXE, komunikoval s klientem nebo nadřízeným. RxD SxxxE neměla smlouvy se zástavci, takže s žádnými zástavci nespolečně pracovala. Svědek přicházel do styku s oceněním nemovitostí, byl to údaj, který byl uveden v žádosti nebo v ekonomickém plánu, a také když kompletovali podklady, tak součástí byl znalecký posudek, pokud se jednalo o zástavu nemovitostí, ale ne vždy to tak muselo být, posudek byl jednou ze součástí složky. Znalecký posudek si vyřizoval klient. RxD SxxxE komunikovala se znalcem, když potřebovali získat hotový podklad pro kompletaci. Měli kontakt na znalce, bavili se o formální rovině vyzvednutí posudku, což znamená o adrese doručování. Ohledně seznamu znalců uvedl, že jestli měly úvěrové instituce seznamy, to nevěděl, myslel si, že financující instituce mají seznam, ale spíše to funguje na základě doporučení. RxD SxxxE seznam znalců neměla, ani znalce nezajistovala. Nevyloučil ale, že se na něj klienti někdy kvůli znalcům obrátili. Podklady si žádali od klientů nebo přímo od znalce. Svědek kompletoval podklady pro úvěrové žádosti. Dohodu s klientem zařizovali nadřízení, svědek dostal seznam věcí, které bylo třeba zajistit bod po bodu. Svědek věděl u jaké banky bude o úvěr žádáno a od toho se odvíjely podklady a jejich příprava. S vyplňováním úvěrové žádosti klientům pomáhali. Když to bylo hotové, tak vznikla složka s podklady, svědek to předal nadřízenému, pak to šlo klientovi. Odměnu za zpracování úvěru řešili svědkovi nadřízení, způsob odměňování neznal. V RxD SxxxE podklady dávali do kvalitativní a formální stránky - obstarali formální podklady, oběhali úřady, pojišťovny, zažádali na sociální, zdravotní, posílali formální záležitosti, byla tak k tomu spousta věcí, dále pomoc při vyplnění žádosti o úvěr a sestavení ekonomického plánu – to byla svědkova práce (svědek vystudoval vysokou školu ekonomickou). Nehodnotili životaschopnost

plánu jako takového, klient měl záměr a oni mu pomáhali to převést do formy akceptovatelné bankou. Ohledně ekonomického plánu svědek uvedl, že finální formu tomu dal on a pak to předával klientovi. Autorem tvrzení, že klient nakoupí v dražbách nemovitosti levně a draze je prodá, což byl podnikatelský záměr klienta, byl svědek. Podle názoru svědka, kdyby MSD zjistila nesrovnalosti, tak by pravděpodobně kontaktovala klienta, ten by to řešil s RxD SxxxE. Mohlo se stát, že MSD komunikovalo i přímo s RxD SxxxE. Když svědek komunikoval s někým z MSD ohledně úvěru, byli to risk analytici, jmenovitě paní S. a pan J.. K e-mailu na č. l. 2263 si svědek na nic nevzpomněl. Na komunikaci týkající se zástavy autobusového nádraží ČSAD BUS Chrudim si také nevzpomněl, ale uvedl, že s panem T. komunikoval, jednalo se o klienta, ale nevěděl, zda komunikoval s panem S.. K emailu na č. l. 2262 sdělil, že neví, proč se paní P. ptala paní J. na zaplacení. Jméno Ing. Vlastimila Hudečka svědek slyšel, ale nevěděl v jaké souvislosti. Obdobně u jména Tomáš Maršál. Společnost Mxxxxxe Ixxxxt si spojil s obžalovaným. Ing. V. T. chodil do RxD SxxxE asi jednou týdně. Syn pana T. měl na starosti administrativní a pomocné práce. Ohledně případných instrukcí panu M. svědek nevyloučil, že se jednalo o instrukce z MSD.

16. **Svědék Ing. Vlastimil Hudeček** využil svého práva a v hlavním líčení nevypovídal.

17. **Svědék F. Z.** k věci v hlavním líčení sdělil, že je možné, že společnost ČSAD Bus Chrudim nemovitost jako zástavu za úvěr poskytovala. Úvěrů bylo hodně, svědek působil na více místech, byl zaměstnancem ČSAD Ostrava, byl xxx xxx ČSAD Bus Chrudim i v ČSAD Kutná Hora. V té době některé majetky zastavené byly, v Ostravě i v Chrudimi. Zda se jednalo o předmětnou nemovitost a zda byly poskytnuty za úplatu nějaké nemovitosti ČSAD Bus Chrudim, svědek nevěděl. Zaměřoval se spíše na provoz, jeho úkolem bylo, aby společnost fungovala ohledně čerpacích stanic, myček nákladních vozidel a autobusů, opraven a pronájmu nemovitostí. ČSAD bylo velké a některé prostory byly nevyužité, tak se buď prodávaly, nebo pronajímaly. Svědek měl na starost provoz, desítky lidí a společností. V ČSAD Chrudim působil 5 let, a to asi v letech xxx až xxx. Ve společnosti se staral o smluvní agendu pan Ing. J. P., který působil ve funkci xxx a potom jako xxx. V xxxx ČSAD Chrudim měli rozděleny kompetence, normální smlouvy dělal ředitel společnosti, velké smlouvy podepisoval předseda představenstva nebo dva členové představenstva. Ing. T. působil v ČSAD Chrudim, šlo o obchodní vztah. Případný znalecký posudek měl na starosti místně příslušný člověk, asi ředitel provozovny, ale pokud se to týkalo důležitých věcí, tak to muselo projednat představenstvo, v případě větší věci valná hromada. Ohledně posudků a podobných záležitostí v ČSAD Ostrava komunikoval svědek, v ČSAD Chrudim, jen pokud byl požádán, ale nekomunikoval s bankovními subjekty. Pokud by se nějaký majetek zastavoval, s bankovním nebo nebankovním subjektem by komunikoval Ing. P. nebo dva členové představenstva nebo předseda představenstva, muselo by to mít nějaký základ, například zápis představenstva. Nepamatoval si, že by se to dělo v době svědkova působení, pokud ČSAD Bus Chrudim poskytla zástavu, tak to mohl být Ing. P. nebo Ing. B.. Pokud se to mělo zastavit třetímu subjektu, jedná se o závažnou situaci, kterou by řešila valná hromada, byly by zápisy, ze kterých by mělo plynout, kdo o tom rozhodoval. Co se týká majetku ČSAD Bus Chrudim, konkrétně obstarání vydání či výpisy z LV nebo katastru, tak by se na svědka mohl kdokoliv obrátit. xxx byla L. J.. Společnost BXXE TXXXE svědek neznal, myslel si, že obžalovaného M. neznal, když se díval do zápisů, tak byl členem dozorčí rady a byl vyměněn za jiného člověka z ČSAD, ale svědek nevěděl, kdy k výměně došlo. Ing. Vlastimila Hudečka svědek neznal.

18. *K výpovědi svědka se obžalovaný vyjádřil, že v roce 2013, když došlo k insolvenční MSD, měl obavu, co bude dál, a to v souvislosti s penězi, kterými se zatížil majetek ČSAD Bus Chrudim Proto obžalovaný navštěvoval valné hromady a chtěl vědět, zda smlouva, kterou podepsal, je v účetnictví. Na jedné z valných hromad byl odvolán jeden člen a následně se obžalovaný stal jedním z členů představenstva. Smlouva byla zavedena v účetnictví. Svědek Z.*

byl ve vedení ČSAD Bus Chrudim. Obžalovaný se ptal na paní J., protože dle smlouvy o poskytnutí zástavy byly vystavovány zálohové faktury. Dle obžalovaného Ing. P. působí ve společnosti dodnes. Ing. B. obžalovaný neznal.

19. **Svědék P. H.** v hlavním líčení *zamýšlel využít svého práva a nerypovídat, a to z obavy z trestního stíhání.* Odůvodňoval to tím, že nevedl účetnictví nakoupených společností a má strach z trestního postihu. *Po opětovném poučení soudem uvedl následující.* K věci sdělil, že s obžalovaným se vlastně nezná, v minulosti přebíral společnosti jako bílý kůň, převzal jich několik stovek, možná i přes zprostředkovatele, obžalovaného si nepamatoval. Ke společnosti BXXE TXXXE sdělil, že když mu došlo předvolání k soudu, tak si prověřoval obžalovaného a zjistil, že oba figurují ve společnosti, kterou měl svědek přebírat. Svědek dostal za kupování společností odměnu, živil se tím, řádově nakoupil stovky společností. Někdy si je sehnal sám, někdy mu je zprostředkovaly neznámé osoby, většinu si však sehnal sám, z 30 až 40% to bylo přes známé. Ohledně komunikace s věřiteli předmětné společnosti uvedl, že u společností nevybíral datové schránky, nevybíral poštovní zásilky. Je možné, že k přepisu společnosti došlo u notáře. Na základě převodu obchodního podílu se předaly i další listiny, svědek se podepsal na smlouvě o převodu obchodního podílu, pak se to dalo na obchodní rejstřík. Je to v řádu let, nepamatuje si vše. Kolik obžalovanému uhradil za společnost, nevěděl, spíš asi dal obžalovaný něco svědkovi. Když byla společnost plátcem DPH, a když byla čistá, tak za ní svědek zaplatil a prodal ji dál. Je možné, že obžalovanému něco zaplatil. Když si nebyl jist, že je společnost čistá a kupující svědkovi nic neřekl, tak se neptal a dostal za to odměnu. Obžalovaného si svědek nevybavoval, nebyl schopen říci, jestli se s ním potkal, lidí bylo hodně, se kterými se setkal. Se společnostmi neprováděl žádnou obchodní činnost, kromě toho, že některé dál prodal. Nevystavoval žádné faktury, nevěděl, zda mu bylo předáno účetnictví, většinou si ho nepřevzal, nebylo k dispozici u společností, které mu byly předávány. Ani se po účetnictví nesháněl, ani po účtu společnosti a podpisovém právu, skoro u žádné společnosti si nevyřizoval dispoziční práva. Bylo málo společností, které se mu podařilo prodat dál, možná 15 až 20 společností. Hlavním motivem bylo, že dostal odměnu za to, že koupil společnost. Zda měla společnost závazky, ho nezajímalo. Svědek na tom byl špatně finančně a bylo mu to jedno. K protokolu o převodu společnosti BXXE TXXXE ze dne xxx a předávacímu protokolu společnosti BXXE TXXXE – předání účetních dokladů ze dne xxx svědek sdělil, že asi to jsou jeho podpisy. Ke skutečnostem uvedeným v protokolech sdělil, že to podepsal formálně, ale k předání asi nedošlo, hotovost, která mu byla předávána, byla také formálně.

20. *Obžalovaný k výpovědi svědka uvedl, že jej pan H. kontaktoval sám a to na základě inzerátu obžalovaného, který nabízel prodej společnosti. Svědek se obžalovaného ptal, zda jsou všechny dokumenty týkající se závazků společnosti pravdivé a požadoval předání všech dokladů ke společnosti a jejím závazkům. Svědek požadoval všechny doklady k úvěrům v originále, což zdůvodňoval tím, že má zájemce o řešení závazků u MSD.*

21. **Svědék Ing. J. P.** v hlavním líčení uvedl, že v ČSAD BUS Chrudim působil jako xxx. S obžalovaným se setkal, ale osobně s ním nejednal. Znalecké posudky požadované společností zadával svědek. Když společnost poskytovala zajištění třetím osobám, zn. posudky si zajišťovaly samy tyto osoby. Pracovníci ČSAD BUS Chrudim poskytovali znalcům součinnost a podklady dodávali. Mohl to dělat i předseda představenstva, to byl v té době pan T.. Společnost BXXE TXXXE svědek zná, měla nějaké úvěry, za které ručila majetkem ČSAD. Svědek se podepisování smlouvy o poskytnutí těchto zástav neúčastnil, ale asi se rozhodovalo na představenstvu či valné hromadě. Svědek uvedl, že za poskytnutí majetku ČSAD BUS Chrudim jako zástavy si účtovali 2 % hodnoty majetku, to bylo cca 550.000 Kč. Majetek společnost vedla v účetnictví v hodnotě 30 milionů. Společnost obžalovaného BXXE TXXXE určitě z počátku hradila závazky ze smlouvy o zástavě. Pana M. přivedl Ing. T.. Ten měl na starosti i otázky takového zhodnocování majetku ČSAD BUS Chrudim. Případů, kdy nemovitosti ČSAD BUS Chrudim

sloužily jako záruka pro jiné subjekty při jejich žádostech o úvěr, bylo více, celkem 4. Zájemce vždy přivedl Ing. T.. Jednalo se o různé subjekty.

22. **Svědčyně R. P.** uvedla v hlavním líčení, že jako xxx zpracovávala daně a účetnictví pro své klienty a takto pracovala i pro obžalovaného. Bylo to cca v letech xxx až xxx. Ona vše pouze zaúčtovala, žádné smlouvy ani podklady nezařizovala. Pamatuje si, že společnost BXXE TXXXE měla vztahy s odběrateli i dodavateli a byly tam i nějaké půjčky či úvěry. Svědkyně vše pouze zaúčtovala. Co se týče znaleckých posudků, tak jí rukama mohly projít nějaké faktury. Doklady chodily elektronicky, poštou nebo jí byly předávány osobně. O společnosti RxD SxxxE svědkyně slyšela, ale neměla s ní nic společného. K mailu na č.l. 2262 a fakturu v něm zmíněné svědkyně uvedla, že fakturu nepsala. Mail je z její adresy a asi ho posílala. Potřebovala se patrně něčeho dopátrat ohledně zasílaných dokladů. Pokud přišla faktura od jiné společnosti, tak se účetní dotazovala obžalovaného, zda se může proplatit. Svědkyně si nepamatuje, že by zpracovávala účetnictví společnosti Mxxxxxe Ixxxxt. Ing. T. je bratranec svědkyně. Působila s ním ve společnostech Mxxxxr Kxy a Mxxxxxxm. Společnost BXXE TXXXE obchodovala se dřevem, a dalšími komoditami – olejem, dřevem, Byly tam fakturovány značné objemy. Vše svědkyně zaúčtovala na základě pokynů obžalovaného. V té době svědkyně zpracovávala účetnictví asi 40 společností. Obžalovaný a jeho společnost v té době žádné problémy s policií apod. neměli.
23. **Svědčyně Ing. J. L.** byla v hlavním líčení slyšena prostřednictvím videokonference. Uvedla, že v rozhodné době, xxx úvěrové komise MSD a pracovala jako xx xxx. Náplň její práce bylo připravování konkrétních úvěrových případů k rozhodnutí orgánům MSD, a to od jednání s klienty až po kompletní doklad pro schvalovací proces. Bylo to zpracování všech podkladů od klienta a získání informací pro rozhodovací proces, tzn., od podnikatelského záměru po případné výsledky společnosti, pokud to byla společnost s historií, tak poslední uzávěrka, OP, zajištění, tzn., nějaký zn. posudek, zpracování podkladů, aby se s nimi mohly schvalovací orgány seznámit. Schvalování úvěru šlo po linii, zpracovatel – risk manager – úvěrová komise – představenstvo MSD. Pokud by některý ze stupňů úvěr nedoporučil, další stupeň by již nerozhodoval. Čerpání úvěru se dělala jen na centrále v Praze. Osobně řídila náplň úvěrové komise, posuzovala jednotlivé úvěrové případy. Xxx managerem byl J., xxx úvěrové komisi, kde byly ještě S. a Š., a xxx MSD tvořili J., Z. a T.. Byl sestaven seznam doporučených znalců MSD. Ona sama doporučovala znaleckou kancelář Ing. Janase, když tohoto znalce jí doporučili z jiné banky (České spořitelny, pro kterou zpracovával posudky) a následně si ověřila kvalitu a rychlost jeho práce. Znalecké posudky si zadávali sami klienti, ale svědkyně neví, zda v Praze doporučovali klientům konkrétního znalce, či si ho ze seznamu vybíral klient sám. Ohledně znaleckých posudků bylo možné, že MSD jednala i se zprostředkovatelskými společnostmi a ne přímo s klienty. Neví však, jak konkrétně to řešili v Praze. Při zpracování žádosti měli nastavený proces, kdy muselo dojít i k prověření vůbec životnosti podnikatelského záměru žadatele. Nikdy by nedošlo k tomu, že by poskytli úvěr na nějaký podnikatelský záměr, který by nemohl být v realizovatelný. Nicméně MSD preferovalo dostatečné zajištění úvěru zástavou. Byla nejdůležitější hodnota zajištění, kdyby záměr z jakéhokoli důvodu nebyl realizován, tak by se MSD mohli uspokojit ze zajištění. Rozhodující ve znaleckém posudku byla cena tržní - cena, za kterou je možno nemovitost prodat v reálném čase. Tato cena byla uvedena vždy na konci znaleckého posudku, ať již byla označena jako cena tržní či obvyklá. V posudcích mohlo být uvedeno cen několik, pokud se jedná o nemovitosti, tak podle vyhlášky je cena, za kterou se nemovitost vybuduje, cen je několik, pokud je to budova jako taková, pokud to není jen pozemek, ty ceny jsou ostatní orientační, pro banky je důležitá cena tržní, ta ceny obvyklá, v posudku bývá téměř pokaždé několik cen. Mohlo se stát, že MSD žádala doplnění posudku přímo od znalce. MSD nepožadovala, aby ve ZP byl uveden přímo účel, že je to ZP pro poskytnutí úvěru, klient měl třeba posudek vypracován měsíc předtím,

protože žádal třeba v jiné bance. Klient mohl mít posudek vypracován z minulosti, pokud nebyl starší jednoho roku a byl od znalce, který byl v seznamu, tak ho v MSD akceptovali. Úvěry byly projednávány korespondenčně, prostřednictvím interního portálu MSD, bylo to kvůli průhlednosti toho, aby věděli, jak kdo přesně hlasoval a veškeré hlasování bylo potom založeno do složky toho klienta. Účelovost úvěru kontrolovalo oddělení back office.

24. Se souhlasem státního zástupce a obžalovaného byly dále v hlavním líčení čteny v souladu s ustanovením § 211 dost. 1 tr.ř. výpovědi svědků z přípravného řízení a rovněž dle § 211 odst. 6 tr.ř. úřední záznamy o podaných vysvětleních svědků. Z nich soud zjistil následující.
25. **M. P.**, xxx správní rady, resp. xxx xxx a xxx správní rady ve společnostech MXXXXR KXY, a.s. a MXXXXXXM, se k věci na úřední záznam nijak nevyjádřil.
26. **F. V.**, nabyvatel nemovitostí v obci Xxx, k věci uvedl, že na základě kupní smlouvy ze dne 29.5.2013 koupil nemovitosti v obci Xxx za částku ve výši 7.440.000 Kč, a to od společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. Kontaktoval jednatele společnosti BXXE TXXXE s.r.o. M. a opakovaně se ho snažil přemluvit, aby mu nemovitosti prodal. Cenu si stanovili dohodou, víc peněz svědek neměl, ale obž. M. požadoval původně víc. Domnívá se, že v roce 2012 společnost BXXE TXXXE s.r.o. inzerovala, že prodá část nemovitostí v Xxxi. Ze společnosti zná M. a F. H. O koupí jednal zásadně s M.. Myslí si, že odhad nemovitosti nebyl vyhotoven. Kupní cenu uhradil převodem. Důvodem, proč společnost BXXE TXXXE s.r.o. nemovitosti prodala je možná ten, že se jedná o malé chráněné území a společnost by nemohla stavět, tak jak by chtěla s ohledem na zachování rázu památky.
27. **J. Z.**, v rozhodné době xxx představenstva MSD, k věci na úřední záznam uvedl, že v MSD měl ve své působnosti oddělení xxx xxx, řízení denní likvidity, řízení informačních technologií a řízení pobočkové sítě, dále byl představitel MSD ve styku s FAÚ ve věci AML zákona. Všechny úvěry bez výjimky byly auditovány a schváleny. Jako xxx představenstva neměl žádné negativní signály, a to ani od kontrolní komise, že by úvěrový proces MSD byl v nepořádku. Podle stanov MSD úvěry schvalovala úvěrová komise, volená členskou schůzí a nezávislá na představenstvu. Jako člen představenstva u takto schválených úvěrů podepisoval úvěrové smlouvy. Osobně se na schvalování úvěrů nepodílel, nebyl členem schvalovací komise. Na stůl vždy dostal hodnocení klienta, ve kterém bylo vyjádření risk managera a úvěrové komise s doporučením úvěr poskytnout. Pokud v průběhu úvěrového procesu někdo vyjádřil negativní stanovisko, nebylo ve schvalování úvěru pokračováno a takové hodnocení s negativním stanoviskem se mu na stůl ani nedostalo. Ve schvalovací úvěrové komisi byli J. L. – xxx a xxx P. Š. a J. S., všichni byli schváleni členskou schůzí a potvrzení ČNB. Xxx managerem byl J. J., který byl podřízen představenstvu a ten musel posoudit všechny žádosti a vyjádřit se k míře rizika. Na posouzení zda úvěr poskytnout či nikoliv měli dva nástroje, a to CREDIT info na sledování ekonomicky spjatých skupin a GOLD river na hodnocení podnikatelských záměrů. Ke konkrétním úvěrům není schopen nic sdělit. Osobně s žádným klientem úvěr nedomlouval. Měl důvěru v zavedený systém kontroly.
28. **Ing. P. J.**, v rozhodném období xxx představenstva MSD, k věci na úřední záznam uvedl, že MSD disponovalo všemi subjekty a orgány, které mají posuzovat úvěry a mají rozhodovat o jejich poskytnutí. Řízení úvěrového procesu bylo v MSD nastaveno řádně, nastavení těchto procesů bylo opakovaně prověřováno ze stran nezávislého auditora, ČNB a potvrzeno nezávislými znalci. Obsazování do orgánů bylo nezávislé na představenstvu, o tomto rozhodovala členská schůze. Představenstvo s klienty o úvěrech vůbec nejednalo a bez souhlasu úvěrové komise nemohlo podepsat smlouvy k úvěru. Úvěry byly poskytovány výhradně v rámci obchodního oddělení. Po

zpracování úvěru byl tento předán nezávislému risk managerovi, který učinil stanovisko a následně předal veškerou dokumentaci úvěrové komisi. Poté byly veškeré materiály předány představenstvu. Duplicitně bylo schvalování úvěrů v MSD tzv. elektronickou stopou v počítači – e-mailovou komunikací. Pro oceňování zástav MSD využívalo seznam znalců, který čítal cca 60 osob. S těmito znalci jednali pouze klienti. Čerpání úvěrů probíhalo prostřednictvím obchodního oddělení včetně monitoringu klientů. Úvěrová komise byla ve složení J. S., P. Š., J. L., xxx managerem byl J. J.. Představenstvo bylo ve složení P. J., J. Z. a D. T..

29. **D. T.**, v rozhodném období xxx představenstva MSD, využil v přípravném řízení svého práva a k věci odmítl vypovídat s tím, že je proti němu v současné době u Městského soudu v Praze vedeno trestní řízení v souvislosti s MSD.
30. **P. Š.**, v rozhodné době xxx xxx MSD a pověřením osoba pro kontakt s FAÚ, na úřední záznam k věci uvedl, že měl na starosti přečíst a kompletně posoudit úvěrovou dokumentaci a vyjádřit se s tím, zda doporučuje nebo nedoporučuje. V souvislosti s poskytováním úvěrů komunikoval s úvěrovým oddělením, s klienty jen výjimečně. První ve schvalovacím procesu bylo úvěrové oddělení (S., L., zpočátku J., a ještě L.), které bylo v kontaktu s klienty. Poté šla kompletní úvěrová dokumentace ke schválení k risk managerovi (J.), dále úvěrové komisi (L., S. a Š.) a představenstvu (J., Z., T., dříve J. S.). Komunikace a schvalování se prováděla přes e-mail. V rámci rozhodovacího procesu závěr vždy patřil představenstvu, ale nepamatuje si na případ, že by představenstvo někoho přehlasovalo. Myslí si, že pro MSD žádný konkrétní znalec na základě smlouvy nepracoval, posudky si zadávali klienti sami. Společnost BXXE TXXXE s.r.o. byla jedním z klientů MSD, ale nic bližšího si nepamatuje.
31. **JUDr. Kateřina Martínková**, současná insolvenční správkyně MSD, na úřední záznam uvedla, že funkci přebírala od Mgr. Ing. Ivo Haly v době, kdy již byly pohledávky postoupeny společnosti AB - Credit.
32. Ve věci byli dále **slyšeni znalci a zpracovatelé znaleckých posudků za znalecké ústavy**, kteří podávali ve věci znalecké posudky z oboru ekonomika a jejich úkolem bylo hodnotit znalecké posudky vypracované znalci Ing. Hudečkem a Ing. Maršálem k ocenění nemovitostí užitých při žádosti obžalovaného o úvěry u MSD a dále podnikatelský záměr uváděný v žádostech o úvěry.
33. **Za znalecký ústav Česká znalecká, a.s.** byl slyšen Jakub Lisa ke znaleckému **posudku č. 5592-12-2019 ze dne 4.7.2019 z oboru ekonomika** sdělil, že v mezidobí nedošlo ke změnám, trvá na závěrech znaleckého posudku tak, jak je podal a tyto závěry stvrzuje. Závěry jsou validní konkrétnímu datu, ke kterému zpracovávali znalecký posudek. Znalecký posudek lze rozdělit do tří částí. První část je samotné ocenění předmětných nemovitých věcí v katastrálním území Pardubice, ve druhé části je vyjádření z odborného hlediska ke znaleckému posudku Ing. Hudečka a ve třetí fázi je vyjádření ke znaleckému posudku znalce Ing. Šnajdra.
34. K závěru **znaleckého posudku Ing. Hudečka** zástupce znaleckého ústavu uvedl, že znalec na základě porovnávací metody vycházel ze tří nabídek na prodej, konkrétně to byly pozemky určené pro komerční zástavbu v Pardubicích v lokalitě Zelené předměstí, jednotková cena je 3.800 Kč za m², pak 3.500 Kč za m² a 2.500 za m². Jednotlivé pozemky jsou odlišné co do velikosti. Znalec Hudeček uvedl, že dle sdělení současného vlastníka ČSAD BUS Chrudim probíhají intenzivní jednání a průzkumy, které směřují k realizaci záměru budoucího developera, např. supermarketu Kaufland nebo Interspar. Také konstatoval, že takto zhodnocené pozemky se pohybují vždy řádově mezi 15 až 25.000 Kč za m², na základě těchto hodnot stanovil 6.850 Kč

za m² pozemku. Znalec Lisa se vyjádřil tak, že pokud by měl k dispozici nabídky 3.800 Kč, 3.500 Kč a 2.500 Kč, tak se jedná o tržní hodnoty, ze kterých se počítá obvyklá cena. Pokud by nahlédl i do ostatních znaleckých posudků Šnajdra a do stanoveného posudku, tak cenové rozpětí je v intervalu 2.500 až 3.800 Kč. Znalec Hudeček v dovětku napsal, že cena zhodnocených pozemků typu Kaufland nebo Interspar se pohybuje mezi 15.000 až 25.000 Kč za m², což dle znalce Lisy není správné, neboť 15.000 až 25.000 Kč za m² by byla cena týkající se vlastní podlahové plochy supermarketů, nikoli pouze pozemků jako takových. Pozemky se kupují za 3.000 až 5.000 Kč za m², a to v případě lukrativních pozemků. Jednalo by se tedy o cenu zastavěného pozemku. Co se týká částky 15.000 až 25.000 Kč za m², tak až bude stát supermarket, pak se celá nemovitost se bude kalkulovat na základě porovnávací metody, kde jednotková cena podlahové plochy supermarketu bude 15.000 až 25.000 Kč za m². Standardní velikost těchto supermarketů je 100 x 50 m, což je 5.000 m², a v případě 20.000 Kč za m² se jedná o cenu téměř 100.000.000 Kč (98.544.100 Kč) za celou stavbu včetně pozemků.

35. Dále byl vypracován **znalecký posudek Ing. Šnajdra**, který dle znalce Lisy pohlíží na majetek stejným způsobem, provedl rovněž ocenění podle vyhlášky a pak ocenění dle porovnávací metody. Šnajdr ale ve svém verdiktu zohlednil, že část pozemků je omezena předkupním právem, uvádí, že předkupní právo je omezení, kdy se nejprve prodej nabízí obci, státu apod., nicméně vždy se kupuje a prodává za cenu obvyklou, tudíž dle znalce Lisy nesprávně ocenil předmětné pozemky, na které vázlo předkupní právo, jednotnou cenou ve výši ceny zjištěné, protože uvedl, že cena obvyklá pozemku s předkupním právem je oceněna podle tohoto zákona. Předkupní právo se vždy oceňuje cenou obvyklou. Oceněním stanovená cena 3.300 Kč za m² nezastavěných pozemků je dle znalce Lisy reálná, odpovídající znalecká tolerance 10 % je v daném případě splněna, proto i výsledný závěr o ceně 34.490.000 Kč je ponížěn právě z důvodu zahrnutí zástavního práva. 10 % je standardní znalecká tolerovaná odchylka. Závěrečné číslo se neliší podle toho, pro jaké účely je znalecký posudek zpracován. U znaleckého posudku o ceně obvyklé by vždy výsledné číslo mělo být v intervalu $\pm 10\%$, protože cena obvyklá je definovaná zákonem o ceně majetku a vždy se určí porovnání a vždy je to částka pro všechny účely stejná. Dne znalce Lisy v rámci ocenění použili rovněž dvě metody, jedna byla podle cenového předpisu tak, jak uváděli znalci Hudeček a Šnajdr, nicméně dle cenového předpisu to není cena obvyklá, ale cena zjištěná, která slouží pro daňové účely, pro daň z nabytí nemovitosti. Proto použili porovnávací metodu, kde vybrali čtyři vzorky porovnatelné, jedná se o kupní ceny, tudíž realizované transakce a transakce nabízené k prodeji. Na základě znaleckých koeficientů tyto jednotlivé vzorky vyhodnotili a stanovili průměrnou hodnotu za m² v částce 2.993 Kč. Takto roznásobená hodnota na základě výměry a jednotkové ceny vychází 43.060.000 Kč, jedná se o hodnotu k datu ocenění v září 2011. Obdobně všichni tři znalci, tj. znalecký ústav, Hudeček a Šnajdr, oceňovali ke stejnému datu. K použitým jednotlivým vzorkům Lisa uvedl, že vzhledem k odlišnému časovému horizontu je cena upravena v závislosti na vývoji cen, vývoj cen sleduje mnoho statistiků a organizací, např. Český statistický úřad, Hypotéční banka, HB Index, každý z těchto indexů má určitou míru pohledu, určitou metodiku, znalci do vnitřní struktury nevidí, nicméně jednotlivé indexy a data dostatečně vypovídají o reálné hodnotě a celém růstu, tudíž použití znaleckého zkoumání je naprosto pochopitelné a běžně se užívá v praxi. Cena by měla být v intencích v intervalu vzorků prodávaných.
36. Ohledně uvádění ceny vyhláškové do znaleckého posudku znalec Lisa sdělil, že cena vyhlášková je v tomto případě nadbytečná. Cena vyhlášková se užívá v případě nestandardních nemovitostí, kdy jsou pro ocenění tři metody, a to nákladová, porovnávací a výnosová. Jestliže se oceňuje nějaký atypický majetek, pak se užije metoda vyhlášková. Nelze prohlásit, že cena zjištěná a cena obvyklá v daném případě je totožná. Také doplnil, že když se určuje cena obvyklá, je nadbytečné určovat cenu zjištěnou. Pokud by při zjištění ceny obvyklé nebylo možné sehnat srovnávací prvky

a znalec by neměl z čeho vycházet, mohla by být cena zjištěná považována za cenu obvyklou. Když jsou porovnávací vzorky k dispozici, je cena zjištěná nadbytečná. Ohledně plánovaného obchodu Kaufland a Interspar (developerský projekt v Pardubicích) znalec uvedl, že majitele pozemku znalci neoslovovali, cena pozemků byla dána a vychází z územního plánování, z polohy lokality, ze stavu, z velikosti pozemků. Až dojde k realizaci výstavby – supermarket Kaufland, pak se bude oceňovat jako celek, tudíž pozemek bude zhodnocen stavbou, ale cena obvyklá pozemku bude stejná. Ke vzorkům ze znaleckého posudku znalec Lisa sdělil, že pokud se zjišťují kupní ceny, tak se dohledávají z katastrální mapy. Vzhledem k tomu, že v roce 2011 katastrální úřad ještě neevidoval v elektronické podobě, tak znalci vycházeli z veřejných smluv. Informace sbírali na portálech například Sreality, Reality.cz nebo Reality.ihned.cz. Minimální počet vzorků jsou standardně tři vzorky. Na otázku ohledně třetího vzorku, který je ze zadní strany vlakového nádraží obestavěný průmyslovou zónou, jak je možné, že vzorek odkazuje na centrum Pardubic, znalec odpověděl, že pro skutečný výsledek je třeba na portálu Sreality jít přímo na vlastníka nebo zadavatele, kdo to dává do databáze. V daném případě se jedná o O. P. z PXX s.r.o. a jedná se o průmyslovou zónu, nikoliv o centrum Pardubic. Ve znaleckém posudku jsou uvedeny jednotkové ceny vzorků a koeficienty. V případě rozpětí koeficientu se vychází z makroprostředí a mikroprostředí, takže se zohledňuje lokalita i obec. Manuál pro znalce, který by určoval, jak vybírat vzorky, neexistuje. Ke kontrole podkladů znalec uvedl, že znalcům nepřísluší kontrolovat podklady dodané zadavatelem posudku. Probíhá ale kontrola formou ověření nebo ze znalecké praxe, z právního hlediska ale znalec nemůže podklady kontrolovat. Posudky ústavu byly prošetřovány sekci dohledu a justice.

37. *Obžalovaný se vyjádřil k výpovědi znalce, že pozemky celou dobu směřovaly k tomu, že se na nich bude stavět, ale to znalecké posudky vypracované v trestním řízení nezmiňují. Obžalovaný měl developerský záměr, na který získal úvěr od banky Creditas. V době, kdy už se vědělo, že se nádraží bude stěhovat, byl vlastníkem areálu R. M.. Sloučil lihovar a nádraží Pardubice, a znovu na něj získal úvěr od Creditas do výše 280.000.000 Kč a na pozemek získal úvěr ve výši 560.000.000 Kč na stavbu obchodního domu, na bytové domy a kancelářské centrum. R. M. tak na to získal úvěr 840.000.000 Kč. Jedná se o lukrativní území pro vstup do krajského města a bude se přestavovat a dle studie by to mělo stát 840.000.000 Kč.*
38. **Za znalecký ústav A-Consust plus, spol. s r.o., ke znaleckému posudku z oboru ekonomiky, odvětví ceny nemovitostí a podniků č. 3/2016 ze dne 15. 12. 2016** vypovídal znalec Mgr. David Smejkal. Znalec stvrdil závěry ZP a uvedl, že posudek se týká společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. Úkolem znaleckého ústavu bylo zodpovězení položených otázek Policií ČR v této věci. Byly zde hodnoceny tři úvěry, které poskytlo MSD společnosti BXXE TXXXE - úvěr č. 1 ve výši 63.500.000 Kč, úvěr č. 2 ve výši 9.500.000 Kč a úvěr č. 3 ve výši 12.000.000 Kč, pouze v otázkách č. 1 byly v každém případě znalecké posudky jiných znalců, a to od Tomáše Maršála, pak Ing. Hudečka a Ing. Duškové.
39. Znalec **k úvěru č. 1.** sdělil, že BxxE TxxxE chtěla refinancovat úvěr, který měla poskytnutý od Creditas a bylo zde ocenění budoucí zástavy - autobusové nádraží v Chrudimi. Autobusové nádraží je majetek, který je velice specifický. Pro znalce bylo zajímavé, že ČSAD Chrudim byla ochotna dát autobusové nádraží jako zástavu za úvěr ručící pro jinou společnost, byť za finanční plnění ve výši 2 %. Došlo k tomu, že toto nádraží bylo Ing. Hudečkem oceněno vysoko, a to na téměř 100.000.000 Kč. Autobusové nádraží je majetek, který není běžně obchodně na trhu dostupný, specifický co se týče územního plánování obcí a měst - slouží k ekonomické činnosti autobusového dopravce. Slouží jako občanská vybavenost nebo dopravní obslužnost, tak stanovit tržní hodnotu autobusového nádraží je z pohledu znalců validní pouze při ocenění ekonomickém. Je nutno určit, jaký benefit má provoz nebo existence autobusového nádraží pro konkrétního autobusového dopravce. Ing. Hudeček, který dělal znalecký posudek v této věci,

ocenil a stanovil jednotkovou cenu ve výši přes 6.000 Kč za m², to vynásobili plochou nádraží tak dospěli k hodnotě téměř 100.000.000 Kč. Toto bylo znaleckým ústavem vyhodnoceno jako chybné, jako vadný přístup k ocenění. Je obtížné stanovit tržní hodnotu majetku proto, že nebyla známa žádná ekonomická vazba provozu tohoto území ve vazbě na podnikatelskou činnost autobusového dopravce. Rovněž je dle názoru znaleckého ústavu velmi neobvyklé přijmout autobusové nádraží jako zástavu – jedná se o na trhu velmi problematicky likvidní majetek a tento typ majetku se běžně neobchoduje. Znalecký ústav nedokáže s určitostí stanovit, zda se Ing. Hudeček u znaleckého posudku nesnažil vtáhnout určitou budoucí hodnotu do současnosti s vizí, že by se tam v budoucnu mohlo něco postavit. Úvěr č. 1 spočíval v refinancování úvěru, který byl poskytnut spořitelním družstvem Creditas, kde zůstatek úvěru byl stanoven na 73.234.500 Kč a výše, na kterou byl majetek oceněn, koresponduje s plánem, aby úvěr mohl být MSD splacen. K hodnocení ocenění znalcem Ing. Hudečkem znalec sdělil, že účelem posudku bylo zjištění ceny nemovitostí podle vyhlášky MF ČR 8/2008, kde znalci stanovili formální a věcné připomínky k ocenění znalcem Hudečkem. Z formálních nebyl uveden účel znaleckého posudku, což je závažné, neboť Ing. Hudeček právě tím, že použil vyhlášku MF ČR, která se používá výhradně pro stanovení ceny sloužící pro výpočet daně z převodu. Ing. Hudeček uvedl ve svém znaleckém posudku, že do znaleckého posudku zakomponoval zjištění ceny dle cenového předpisu, což je metodicky nesprávné, ale kombinoval výnosovou nebo porovnávací metodu a dospěl k nesprávnému výsledku. Bankovní sektor má roky stanovené standardy, které jsou na stránkách České bankovní asociace až od roku 2015, ale dávno předtím tyto standardy platily a vylučovaly kombinace metod a přístupů. To, že dle znalce MSD neměla pravděpodobně správně nastaveny přístupy ve vztahu k odhadcům a znalcům, tak dělali znalecké posudky tak, že měli „volné ruce k vlastní tvorbě“, která skončila tím, že se znalecké posudky prolínaly nejen u společnosti BXXE TXXXE, ale u řady dalších společností v rámci MSD. Vše ve znaleckém posudku Ing. Hudečka bylo postaveno na neurčitých tvrzeních a tezích, konkrétní informace ale chybí. Dále je ve znaleckém posudku tvrzení, že cena zhodnocených pozemků se pohybuje vždy řádově mezi 15 až 25.000 Kč za m², ale toto tvrzení opět není podloženo. Nebyla provedena žádná analýza, žádná metoda, která by jeho tvrzení podpořila. Znalec v odhadu obvyklé ceny uvedl, že: „*Po započtení nákladů na zajištění projektové dokumentace, inženýrskou činnost, demolici stávajících objektů se zřetelem na možná rizika, např. pořízení změny projektové dokumentace, znalecké korekce, dochází k částce ve výši 6.850 Kč za m².*“, z čehož není zřejmé, zda použil jako výchozí cenu 15 nebo 25.000 Kč. Stanovil rozpětí a znalcům neznámými postupy, které nejsou ve znaleckém posudku stanoveny, a dobral se k částce 6.850 Kč. Neuvádí, jaké využití území umožňuje stávající územní plán, což je zásadní, územní plán stanovuje hodnotu pozemku. V závěru znalci sdělili, že informace ve znaleckém posudku Ing. Hudečka považují za nedostačující pro účel úvěrového řízení. Tím znalci považují výslednou hodnotou oceňovaného majetku za nadhodnocenou, kdy znalec při stanovení obvyklé ceny nebo tržní hodnoty musí vyloučit případné spekulace, které nelze jednoznačně ověřit nebo které by za určitých blíže neznámých podmínek mohly v budoucnu vzniknout. Zejména pak pro ocenění, které má sloužit k zajištění úvěru, je třeba, aby oceňovaný majetek v případě realizace zástavního práva byl na volném trhu prodejný bez zjevných omezení. Zde bylo navíc i předkupní právo pro Pardubický kraj, což se ale nemusí jevit jako negativum. Znalci se také dotazovali nahodile bank, zda akceptují takový majetek, a bylo sděleno, že takový majetek by se bral pouze jako formální zajištění bez hodnoty.

40. Dále jsou ve znaleckém posudku informace, které se vztahují k platnému územnímu plánu k předmětnému datu. Územní plán říká, že areál autobusového nádraží je převážně městská zeleň, upravené plochy v parku, hlavní plochy dopravních systémů a silniční doprava. Pokud by se místo autobusového nádraží stavěl supermarket, a to ve městě, jako jsou Pardubice, byl by potřeba náročný a zdoluhavý komplikovaný proces změny územního plánu, ačkoliv se znalec snažil ve znaleckém posudku evokovat budoucnost. Dále bylo zjištěno, že nemovitosti jsou převážně mimo záplavové území s výjimkou části autobusového nádraží, která je v zóně s nízkým

nebezpečím a dle informací z kupní smlouvy ze dne 25.03.2014 se jeden z pozemků nachází v prostoru bývalé skládky kyselých pryskyřic bývalého areálu Parama. Znalci areál nehodnotili, a to právě z důvodu, že neměli podklady, které by měly být doloženy pro to, aby takovýto specifický majetek mohl být oceněn právě na jeho ekonomické bázi, ne na bázi ocenění pozemků, které jsou v územním plánu jako dopravní systémy atd. Proto udělat porovnávací metodu s pozemky se zelení nebo s pozemky pro výstavbu, je velmi zavádějící a výsledek může být chybný, což se stalo.

41. Třetí částí bylo vyhodnocení podnikatelského záměru pro úvěr I. Spočíval v refinancování odlišného úvěru od Creditas ve výši 73.234.500 Kč. Tato pohledávka byla uhrazena dvěma převody, a to ve výši 63.500.000 Kč ve prospěch účtu vedeného záložnou Creditas a ve výši 9.734.500 Kč dne 11.03.2012. Tímto byl splněn účel úvěru č. 1. V rámci procesu refinancování došlo ke změně předmětu zajištění u dříve čerpaného úvěru, zastavené nemovitosti BXXE TXXXE byly nahrazeny právě zástavou nemovitosti ČSAD Bus Chrudim za odměnu ve výši 2 % p. a. z brutto hodnoty zastaveného majetku, dle odhadu necelé 2.000.000 Kč. Tímto byl splněn druhotný účel úvěru, a to uvolnění původní zástavy předchozího úvěru pro Creditas, kterou představoval soubor nemovitostí o tržní hodnotě dle znaleckého posudku Ing. Hudečka ve výši 98.544.100 Kč. Za zásadní dokument z hlediska posouzení takového podnikatelského záměru považují znalci Žádost o provozní úvěr v letech 2012 až 2014 v celkovém objemu 63.500.000 Kč pro BXXE TXXXE a Žádost o výměnu zástavy úvěru v celkové výši 14.500.000 Kč, uzavřenou na základě úvěrové smlouvy s koncovým trojčíslem 047. Zejména je zásadní kapitola 2, kde společnost uvádí zaměření své hlavní podnikatelské činnosti. Když společnost vznikla v roce 2011, činností byl obchod s motorovými oleji, s kulatinou a vyznívá to tak, že jako doplňkovou vzala činnost realitní. Kapitál refinancovaného úvěru sloužil zejména k financování obchodu s kulatinou a společnost v žádosti kapitoly 2 uvádí, že je to i nadále hlavní záměr využívaných načerpaných peněžních prostředků. Společnost uvedla dosahovanou průměrnou ziskovou marži ve výši přibližně 8 % ročně, to je méně, než kolik představují relativní náklady na čerpaný úvěr, kdy má úrokovou sazbu ve výši 9 %. Společnost uvádí potřebu zajištění dodatečného provozního kapitálu úvěrem z důvodu nesouladu průměrných hodnot, dob splatnosti pohledávek a závazků, očekávání, roční obrat obchodu je asi 240.000.000 Kč, úvěrem získaný provozní kapitál tedy představuje asi 26,5 % odhadovaného ročního obratu. Společnost také drží opatrnostní kapitál ve výši I, 5 násobku měsíčního plánovaného obratu, a to asi 30.000.000 Kč. Z důvodu zajištění dostatečného objemu zásob v případě potřeby toto také zvyšuje potřebu provozního kapitálu. Znalecký ústav shledal, že z dostupných informací nelze odborně posoudit podnikatelský záměr, smysluplnost postupu společnosti, pro odborné vyjádření znalce k tomuto chybí nepostradatelná data umožňující podrobnější analýzu. V příloze znaleckého posudku jsou podnikatelské záměry uvedeny, tzn. pro úvěry 1 až 3, a po uvážení finanční projekce roku 2012 až 2014, tak mimo to, že společnost v roce 2011 plánuje tržby ve výši 137.700.000 Kč a pro rok 2012, 2013 a 2014, tak znalci nevěděli, kdo na rok 2012 projektoval tržby na 503.956.000 Kč a celý tento sloupec zkopíroval do roku 2013 i do roku 2014. To je dle znalců v ekonomické teorii absurdní, protože je třeba počítat s inflací - nelze mít totožné tržby, výkonovou spotřebu, mzdy, sociální a zdravotní pojištění apod. Dle znalců není zřejmé, jak chtěla BXXE TXXXE dosáhnout skoku z tržeb 137.000.000 Kč v roce 2011 na tržby v roce 2012 ve výši 503.000.000 Kč. Navíc společnost za celou dobu existence do sbírky listin nikdy nezaložila jedinou informaci o svém hospodaření. Společnost, která má půl miliardový obrat, není malá firma, a to při mzdových nákladech v roce 2011 ve výši 486.000 Kč a v letech 2012 až 2014 při mzdových nákladech 720.000 Kč ročně. Dle znalců firma, nebo ten, kdo připravoval finanční projekce, si hrál s čísly tak, aby úvěrový proces v rámci MSD proběhl, protože není možné, aby jedna společnost ve třech různých úvěrech projektovala naprosto jiné tržby, výkonovou spotřebu apod.

42. K **úvěru č. 2**, kde byl znalcem Tomášem Maršálem oceněn majetek v k. ú. Xxx, znalec uvedl, že se opět jedná o znalecký posudek pro účel zjištění ceny nemovitostí ke dni ocenění. Tzn., že pokud je oceňován nemovitý majetek, který má sloužit pro zajištění úvěru, musí se jednat o tzv. obvyklou cenu, příp. tržní hodnotu předmětu ocenění, tzn. souboru pozemků a staveb pro účel úvěrového řízení, a to proto, aby nemohlo dojít k záměně výsledku, protože pokud je oceňován majetek pro úvěrový proces, tak ocenění musí mít obsah. Už od roku 1994 jsou určité standardy pro oceňování zajištění pro bankovní a nebankovní sektor, které se vyvíjí. Dle znalce není náhoda, že nikdo ze znalců, kteří byli na údajném seznamu znalců a odhadců MSD, pravděpodobně nepracoval pro jiné subjekty, protože kdyby ano, použil by způsob ocenění takový, který všechny ostatní finanční instituce, které poskytují úvěry, na trhu vyžadují. Z toho plyne, že znalec Tomáš Maršál neuvedl přesný rozsah ocenění, údaje uvedené na str. 2 a na str. 4 se mezi sebou liší. Není uveden účel posudku, zjištění ceny nemovitosti je v tomto případě dle znalce nedostatečné, protože cena zjištěná je tzv. ekvivalent k oné ceně zjištěné dle cenového předpisu vyhlášek MF ČR, které se používají výhradně pro stanovení ceny nemovitosti pro účel zaplacení daně z nabytí. Posudek je proveden kombinací ocenění dle cenového předpisu a ocenění porovnávací metodou, při odhadu ceny obvyklé nemá vyhláškové ocenění dle cenového předpisu žádný význam, není žádnou finanční institucí v ČR akceptováno a nikdy nebylo. Ke správnosti ocenění se znalecký ústav nevyjádřil, neboť ji považují za zcela irelevantní a absurdní. Nebylo popsáno skutečné využití jednotlivých objektů ke dni ocenění, pouze na str. 4 je uvedeno obecně užití bydlení a podnikání. Na str. 9 je provedeno porovnání jednotlivých objektů se dvěma až čtyřmi blíže nespecifikovanými objekty rodinných domů a pomocí 6 koeficientů je provedena úprava jednotkové ceny. Není uveden význam jednotlivých koeficientů, porovnávací metoda je provedena zcela neprůkazným a nejasným způsobem. Dle znalců je metodicky chybný i způsob provedení porovnávací metody, kdy k hodnotě staveb je připočtena hodnota pozemků zastavěných stavbami a hodnota pozemků bezprostředně sousedících. Zástavbou pozemku se ze stavby a pozemků stává jeden funkční celek, jako takový je i dnes na trhu obchodován. V případě nabídek na realitních serverech realizovaných prodeji se vždy jedná o prodej stavby včetně souvisejících pozemků v jedné části. Jiný přístup není akceptován nejen standardy pro oceňování a mezinárodní standardy, protože v ČR standardy oceňovací nejsou, ale jsou metodické pokyny bank, které toto striktně zapovídají. Z pohledu znalce se tento způsob používal před mnoha lety, kde se znalec snažil navýšit tržní hodnotu. Udělal porovnávací metodou ocenění domu s pozemkem a pak ještě jednou ten pozemek k funkčnímu celku přičetl. To dle názoru znaleckého ústavu stalo - buď záměrně, nebo Ing. Maršál nemá povědomí, jak se nemovitý pozemek na českém trhu oceňuje. Dále je ve znaleckém posudku popsána specifikace majetku v k. ú. Xxx, že se jedná o obec 4 km od města Český Brod a že jsou nemovitosti situovány v jižní části obce u silnice procházející obcí. Znalci zkopírovali pro informaci část ze znaleckého posudku znalce Maršála, tzn. popis jednotlivých nemovitostí, kde byli znalci na prohlídce z vnějšku. Jedná se o část bývalé zemědělské usedlosti, kterou delší dobu užívalo zemědělské družstvo, tzn., v areálu převažují zděné stavby hospodářského charakteru, užívané jako sklady, ve dvoře se nachází objekt bývalé čerpací stanice PHM ve špatném stavu, stejně tak je většina ve špatném technickém stavu. Na parcele xxx je bytový dům, nepodsklepený, se dvěma nadzemními podlažními, a v domě jsou čtyři bytové jednotky, v podkroví je jedna obydlená místnost. Vybavení je podstandardní, topení elektrickým přímotopem, napojení na veřejný vodovod, kanalizace do jímky. K objektu přiléhá objekt s pěti garážemi a jedna vedlejší stavba. Cílem bylo, že jedna z největších budov bude přestavěna na objekt bydlení, která bude příčkami rozdělena. Mohlo by se jednat o řadové rodinné domy nebo mezonetové byty. Areál byl ve zchátralém stavu, opotřebení staveb bylo z pohledu znalců vysoko nad tím, co bankovní i nebankovní sektor akceptuje jako zástavu. Pokud chce někdo poskytnout zajištění ve formě nemovitosti, která je nad 60 až 65 % svého opotřebení, tak získá úvěr pouze tehdy, když doloží, že nemovitost se bude rekonstruovat, protože by po dobu existence úvěru mohla zchátrat. Procento opotřebení dnes nepřesahuje 65 %. Nemovitosti byly z pohledu znalců vysoce nad tímto procentem. Při žádosti o

úvěr je třeba bance doložit přesné informace o tom, co se bude dělat, kolik to bude stát, rozpočet, projektovou dokumentaci, zda územní plán umožňuje takovou výstavbu, jaké je napojení na inženýrské sítě, napojitelnost na vodovod, na kanalizaci atd. Proto pro všechna ocenění, která se dělají pro developerskou výstavbu, platí, že se stanovuje současná tržní hodnota, tj. co tam v daném okamžiku je, a tržní hodnota budoucí, která reflektuje záměr. Žádná financující instituce nefinancuje developerský projekt, aniž by věděla, za kolik bude postaven. Znalecký ústav stanovil hodnotu tohoto území na 4.700.000 Kč s tím, že ex post, v roce 2016, byl tento areál zobchodován za 3.500.000 Kč. Ve znaleckém posudku je tabulka, jak k tomuto ocenění znalci došli a stanovili, že za plochy, které jsou v rámci zemědělských staveb s pozemkem, je výše 1 000 Kč, což je hodnota pozemku po možném odpočtu nákladů na demolici stavby. V posuzovaném znaleckém posudku chybí např. informace o tom, zda vůbec zemědělská stavba je přestavitelná na objekt bydlení, jestli staticky a technicky obvodové zdivo zemědělské stavby může existovat jako budoucí základ pro to, aby se postavil developerský projekt bydlení.

43. K vyhodnocení **podnikatelského záměru** znalec sdělil, že je uvedeno, že cílem je nákup nemovitosti s maximální ziskovostí, především z dražeb, kdy jsou nemovitosti obchodované za nižší, než tržní hodnotu, a to z důvodu preference okamžité likvidity prodávajícího. To je dle znaleckého ústavu zavádějící informace. Nelze jednoznačně tvrdit, že dražba, výsledek nebo cena stanovená dražbou je vždy pod tržní hodnotou. Z hlediska obchodní činnosti na realitním trhu, dokumentace, která byla předložena jako žádost o úvěr, neobsahuje žádný relevantní dokument, podporující tuto činnost, nejsou přítomny žádné kupní smlouvy, důkazy o účasti na dražbách, fakturace nákladů, rekonstrukcí, což částečně neplatí pro úvěr č. 3. Když společnost čerpala na jiné projekty, byly čerpány za účelem obchodu s nemovitostmi, ale o takovém obchodu nebyl v dokumentaci předložen žádný důkaz, vyjma jedné výše zmíněné dražby, kdy se pořídil soubor nemovitostí. Předpokládaná marže 30 až 50 % a předpokládaná doba obratu 9 až 12 měsíců, jsou znalci považovány za nadhodnocené. Marže etablovaných společností se obvykle pohybují na úrovni 20 až 25 %. Pro firmu, která z pohledu znalců nemá zkušenosti s výstavbou, je to dle znalců prakticky nemožné. I doba 9 až 12 měsíců je velmi rychlá, pro znalce téměř nemožná. Znalci jsou názoru, že BXXE TXXXE jako nová firma s dalšími dvěma hlavními obchodními činnostmi, nemá dostatečnou reputaci, ale i znalost, aby byla schopna realizovat své marže v tomto časovém intervalu. Z tohoto pohledu znalci považují podnikatelský záměr za ekonomicky nereálný, velmi nadhodnocený a z hlediska poskytnuté dokumentace za nepodložený a neprokazatelný. Úvěr č. 3 nebyl předmětem obžaloby.
44. Na otázky znalec dále odpovídal, že znalci Ing. Maršál a Ing. Hudeček pravděpodobně byli v seznamu MSD, který ale znalecký ústav neměl k dispozici. Znalecký ústav má za to, že jeden z výše uvedených znalců dokonce nevěděl, že je na seznamu uveden. K otázce, zda dva zmiňované posudky byly způsobilým podkladem pro žádost o poskytnutí úvěru, znalec uvedl, že platí, že jsou tři standardní oceňovací metody, kdy cena stanovená dle cenového předpisu MF ČR nesmí být zaměněna za obvyklou cenu nebo tržní hodnotu. Naproti tomu stojí bankovní standardy. Pro znalce bylo nepochopitelné, proč MSD, když půjčovalo peníze, tolik důvěřovala těmto znaleckým posudkům. Každá banka v ČR, v té době i spořitelní družstva, měla oddělení, která kontrolovala ocenění, revidovala si je, protože chtěli mít jistotu, že ocenění je v souladu se standardy a obsahově vyhoví tomu, aby mohly být poskytnuty úvěry v desítkách či stovkách milionů Kč. I poučený laik by měl vědět, že znalecký posudek pro daň z nabytí nemovitosti má určitou formu, je vždy s kulatým razítkem. Ale pro bankovní sektor se dělají tržní ocenění, ne s kulatým razítkem, to dělají odhadci. Pokud se nakupuje nemovitost a platí se z toho daň, musí být znalecký posudek. Obsahová i formální stránka je odlišná, což by měl vnímat každý. Ing. Maršál to nazval ocenění. Pokud je v ocenění nebo znaleckém posudku cenový předpis MF ČR, tak ho může použít pouze znalec. Ing. Maršál na konci dal kulaté razítko, to je tzv.

na postoupení na ministerstvo spravedlnosti. Buď může být ocenění podnikající osobou – odhadce nemovitostí, nebo jako znalecký posudek, tedy s kulatým razítkem, ale zde je dvojkolejnost. K prvnímu úvěru znalec ještě sdělil, že v areálu v Pardubicích prováděli šetření. Z pohledu znalců to bylo funkční autobusové nádraží. Byla tam věcná břemena – chůze, jízdy, což nemusí být omezující, ale záleží na záměru. Dále předkupní právo. Znalec uvedl, že areál ani neoceňovali, ale existuje tzv. reziduální metoda, kdy na základě budoucí tržní hodnoty vzniklého supermarketu se odpočítají všechny náklady, které pro zřízení stavby a vybudování vznikly, a na konci vznikne tzv. reziduum, což je hodnota pozemku. Jinými slovy to reziduum říká, za kolik developer může pořídit pozemek, aby, když na něm postaví stavbu, to bylo rentabilní. Pardubice jsou krajské město, určitým způsobem saturované i supermarkety, ale dle názoru znalce je hodnota území, s vazbou na platný územní plán, naprosto mimo 100.000.000 Kč. Když znalec neví, jak ocenit, například z důvodu, že nemá srovnávací prvek, pomůže si vyhláškou. Problémové je, že takový majetek, který se na trhu neobchoduje, se většinou nedá v bance zastavit. Na trhu jsou specifické majetky, které se při absenci porovnání oceňují metodou výnosovou. Zde by dle znalce také šla použít, kdyby byly známy informace, zda autobusové nádraží někdo chce využívat jako další komerční subjekt, za kolik je možné si pronajmout část např. státní. Ani porovnávací metoda nelze použít, vyhláška se pouze snaží přiblížit tržní hodnotě. Na otázku ohledně ocenění autobusového nádraží, zda by byl znalcův pohled odlišný, pokud by se na to nahlíželo jen jako na pozemky s odhlédnutím od současného využití, znalec uvedl, že limit je daný územním plánem a ten je naprosto svazující pro to, jak území využít. V případě odhlédnutí a za předpokladu, že by došlo ke změně územního plánu, kdy by území bylo nově definováno jako území k výstavbě, bydlení, supermarketů, tak by byl pohled odlišný, ale pouze za toho předpokladu, že je to zadáno tak, že jsou uvedeny konkrétní parametry. V oceňování neplatí slovo „kdyby“, protože v oceňování se striktně vychází z faktů, oceňuje se v místě a čase. V některých případech se budoucnost dá ocenit, ale ne v tomto případě tak, jak to bylo oceněno. Pokud znalec Maršál postupoval jinak než znalec Smejkal, musel by doložit, z čeho čerpal a mohl by to doložit pouze tím, že by udělal standardní ocenění a předložil by relevantní ocenění s obsahovou náplní a vyšlo by mu to stejně. Pokud k nádraží vznikla určitá studie, při oceňování nehrála roli. Ocenění majetku vstupujícího do úvěrového procesu bylo k datu jako současná hodnota aktiv, souboru parcel příp. staveb. Současná hodnota nepřihlíží k něčemu, co by mohlo být ve studiích, studie se mohou měnit. Na otázku, pokud znalec Hudeček operoval tím, že informace ohledně developerského záměru získal od ČSAD Bus Chrudim, zda je znalci kontaktovali, či si ověřovali, do jaké míry jsou tyto informace relevantní, znalec odpověděl, že nejsou od toho, aby obvolávali ČSAD Chrudim a dotazovali se na takové informace, ale ocenění majetku pro úvěr vstupuje v skutečné hodnotě, tedy, co je tam v daném momentu. Dodal také, že prohlídky dělá zaměstnanec znaleckého ústavu a že se jedná o standardní postup.

45. **Znalec Ing. Karel Šnajdr** stvrdil závěry svého **znaleckého posudku z oboru ekonomiky, odvětví ceny a odhady nemovitostí č. 1054-07-17 ze dne 2.11.2017**. Posudek Ing. Hudečka k dispozici neměl. Vyžádal si vyjádření Magistrátu ohledně územního plánu k datu, kdy byla uzavřena zástavní smlouva, tj. ke dni 15.11.2011. Cena nemovitosti pozemku se určuje tím, jaké využití území dovoluje územní plán. Vstupy může každý vyhodnotit jiným způsobem, znalci se tak mohou lišit o 50%, to se dle znalce stává běžně. Územní plán stanoví komerční využití pozemků, ze kterých znalec vycházel, z maximálního využití. Správné cenění je podle komerčního využití pozemku, toto byla specifická situace, protože tam byly veřejně prospěšné stavby a předkupní právo mělo Město Pardubice. Tato nemovitost byla oceněna podle oceňovacího předpisu, bylo to určeno pro veřejně prospěšnou stavbu, město to mohlo vždy vykoupit, aby tam postavilo to, co potřebovalo, bylo to problematické. Postupoval dle vyhlášek, které upravují, jak se to počítá. K rozptylu mezi cenou znalce Šnajdra a cenou Ing. Hudečka, sdělil, že i kdyby v posudku nebylo počítáno s předkupním právem Města, by se ocenění nedostalo ani na tuto cenu. Plocha autobusového nádraží nemůže být stanovena na 6.000 m², protože většina plochy

je určena pro zeleň, komerční využití na tento pozemek neexistuje. Jakákoli nová výstavba či přestavba v tom území mohla směřovat k tomu, že tam bude park s doplňkovými věcmi. Kdyby se tam stavělo obchodní centrum, tak to umožňuje jen část toho pozemku, což je ve znalcově posudku zohledněno, srovnávací metodou je tam určena cena pozemku ve výši 3.300 Kč. Znalec kontaktoval 6 až 10 realitních kanceláří, z toho mu odpovědělo 4 až 5, které působily v daném území. Na otázku, jaké byly v té době ceny, dostal odpovědi jen od dvou, že takové pozemky neobchodují, pouze bytovou část. Dozvěděl se od dvou konkrétní ceny, nějaké dohledal v Hradci Králové, které považoval za cenově srovnatelné. Ocenil to srovnávací metodou na 3.300 Kč/m². Cena Ing. Hudečka je ve srovnání se znalcem vysoká, taková cena by mohla být, kdyby celé pozemky byla čistá plocha, kterou by bylo možné zastavit. Žádné území však nelze ze 100 % zastavit, pokud se nejedná po proluku, cena 6.000 Kč/m² stanovená Ing. Hudečkem je vysoká, ale jednalo by se to konkrétní část, která je vhodná k zastavění. Ing. Hudeček počítal s tím, že se změní územní plán, stanovil jiné komerční využití, a tím i jinou cenu. Územní plán území vymezil pro veřejně prospěšné stavby, byl z roku 2006, tj. 4 až 5 let před stanoveným datem. Je možné mít nějaké předpoklady, avšak jako znalec takto nemůže uvažovat. Ing. Hudeček neměl jistotu, zda dojde ke změně územního plánu, jestli to bude za 10 až 20 let. Proto takové indicie v posudku neměl zohledňovat, protože dokud to není vydané v územním plánu, není to postaveno na jisto a nelze to zohlednit do ceny pozemku. Pokud by neexistovalo předkupní právo města, tak ceny pozemků, které jsou vhodné k zastavění, by nebyly oceňovány podle oceňovacího předpisu, kde ocenil cca za 800 Kč a v tržním 3.300 Kč/m². Byly by to jen plochy, které mají komerční využití podle územního plánu. To byly pro znalce pozemky, které mají nulovou hodnotu, tedy zeleň atd.

46. Ve věci byl přibrán znalecký ústav **Equity Solutions Appraisals s.r.o.**, který zpracovával pro potřeby insolvenčního správce MSD znalecký posudek z oboru ekonomika č. 262-1348/2014 ze dne 4.7.2014 k ocenění úvěrové pohledávky MSD. Soud k návrhu obhajoby přibral znalecký ústav k podání výkladu předmětného posudku a zodpovězení otázek s ním souvisejících v hlavním líčení.
47. **Znalec Ing. Jan Attl za znalecký ústav Equity Solutions Appraisals s.r.o.**, uvedl, jak postupovali při ocenění úvěrových pohledávek. Znalecký posudek č. 262-1348/2014 ze dne 4.7.2014 oceňoval hodnotu úvěrové pohledávky za dlužníkem BXXE TXXXE, s.r.o., IČ xxx, Metropolitního spořitelního družstva, IČ 255 71 150, ze smlouvy o úvěru č. xxx, xxx, xxx a xxx ke dni 31.2.2014 na celkovou výši 26.997.000 Kč. Znalci vycházeli z toho, že nebyli schopni zjistit aktuální bonitu dlužníka, měli jen výkazy k roku 2012, to znamená, že nedokázali analyzovat jeho aktuální stav. Proto vycházeli z toho, co bylo zřejmé a známé, čtyři úvěrové pohledávky byly zajištěny dvěma areály a směnkami. Vycházeli proto ze zajišťovacích instrumentů, kdy ocenili hodnotu zajišťovacího instrumentu dle jejich pohledu a ten pak převedli na hodnotu pohledávky. K nemovitostem sdělil, že v případě prodeje nemovitosti nejsou ihned peníze k dispozici. Za prvé se na ně čeká, za druhé s tím souvisejí náklady, které je třeba vynaložit, za třetí je riziko, že něco nebude dle předpokladů. To znamená, že všechna tato rizika jsou promítnuta do diskontní sazby a ta snižuje hodnotu nemovitosti na hodnotu pohledávky, kromě nákladů, které jsou vyčísleny. K důvodům, proč mohlo dojít k postoupení pohledávky za násobek ceny, a to u pohledávky za 58.000.000 Kč, znalec sdělil, že prodejní proces a ocenění jsou dva různé procesy. Co se týká ocenění, tak určitým způsobem je subjektivní, protože předpokládá nějaký postup a v tomto případě takový postup byl zpeněžení nemovitostí. Zadavatelem znaleckého posudku byl insolvenční správce MSD, znalci komunikovali s ním a řídili se jen jeho pokyny. Vyžádali si od insolvenčního správce podklady, nějaké dostali, pravděpodobně ty, co byly k dispozici, a z těch vycházeli. Ve znaleckém posudku je uvedeno, že úvěr byl zajištěn směnkou. Na směnce byl jako avalista obžalovaný. Znalci tak zjišťovali, z veřejných informací, majetek obžalovaného, ve znaleckém posudku jsou uvedeny majetkové poměry v souvislosti s nemovitostmi, a to z hlediska

50. Soud dále prováděl **důkazy listinami**, které jsou založeny ve spise. Z nich zjistil následující skutečnosti.
51. **Společnost BXXE TXXXE, s.r.o.** (od xxx s názvem Dxxxxy Pxxxxa s.r.o.) vznikla dne xxx s tím, že do xxx byl jediným jednatelem i jediným společníkem právě obž. M. M., který posléze společnost převedl na P. H.. Byla tedy v době podání žádosti o předmětné úvěry společností s cca jednoroční historií a bez zaměstnanců. Společnost měla zpřístupněnu datovou schránku od 18.2.2011, která je od této doby trvale přístupná. Byli zjištěni 3 uživatelé předmětné datové schránky, a to: M. M., B. J. a D. N.. Obžalovaný M. M. vystupoval, jako statutární orgán obchodní společnosti, má úplné středoškolské vzdělání. Obžalovaný vystupoval v různých vztazích od založení společnosti až po její převod na další osobu, účastnil se 3 dražeb, uzavíral za společnost různé smlouvy, ať úvěrové či kupní, darovací.
52. Ze **žádosti o poskytnutí úvěru ze dne 5.3.2012** plyne, že hlavním předmětem činnosti společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Úvěr byl požadován na refinancování úvěru u Záložny CREDITAS ve výši 63.500.000 Kč se splatností do 28.2.2014 s tím, že úvěr bude splácený z podnikatelské činnosti společnosti. Jako zajištění úvěru bylo obžalovaným navrženo zajištění nemovitostmi – 10 pozemky zapsanými na LV xxx v k.ú. Pardubice – areál autobusového nádraží, ve vlastnictví společnosti ČSAD BUS Chrudim a.s. (v rozhodném období byl xxx představenstva Ing. V. T.). Žádost o úvěr se přímo odvolává na ocenění předmětných nemovitostí znaleckým posudkem č. 925-128/2011 vypracovaného Ing. Vlastimilem Hudečkem se stanovenou cenou ve výši 98.544.100 Kč. Jako při zajištění úvěru byla navržena blankosměnka s avalem jednatele společnosti, tj. M. M.. V době žádosti o úvěr měla společnost již další 4 úvěry, z toho 3 u MSD a 1 u Záložny CREDITAS. Obžalovaný M. M. v žádosti o úvěr prohlásil, že všechny údaje uvedené v žádosti o úvěr a v přílohách k této žádosti jsou úplné, správné a pravdivé, přičemž tuto i vlastnoručně podepsal. Součástí přílohy je pod písmenem e) znalecký posudek č. 925-128/2011 a pod písmenem i) finanční plán.
53. Ve stejný den jako shora citovanou žádost o úvěr, tj. **dne 5.3.2012** podal obžalovaný na MSD **žádost o změnu zástavy** týkající se jeho předchozího úvěru ve výši 14.400.000 Kč (č. úvěrové smlouvy xxxx) s tím, že navrhl shodné zajištění jako v případě požadovaného úvěru, tj. nemovitosti – 10 pozemků zapsaných na LV xxx v k.ú. Pardubice, přičemž odkázal i na stejný znalecký posudek Ing. Vlastimila Hudečka č. 925-128/2011.
54. **Z investičního záměru společnosti BXXE TXXXE, s.r.o.** plyne, že společnost měla tři typy podnikatelské činnosti, a to obchod s motorovými oleji, obchod s kulatinou a realitní činnost – nákup nemovitostí v dražbách, možné částečné rekonstrukce a následný prodej, nemovitosti nakupované z dražeb pod jejich skutečnou tržní hodnotu. Peněžní prostředky z načerpaného úvěru budou použity na splacení úvěru u záložny CREDITAS s tím, že refinancovaný úvěr byl použit především na financování obchodní činnosti s kulatinou, což je i nadále hlavní záměr využívání načerpaných peněžních prostředků. Předpokládaný roční obrat obchodu s kulatinou je odhadován na 240 mil. Kč, přičemž zisková marže při obchodování činí průměrně 8 %. Vzhledem k vysoké tržní hodnotě navrhované zástavy oproti čerpaným peněžním prostředkům společnost požaduje výměnu zastavovaných nemovitostí u úvěru čerpaného na základě smlouvy o úvěru č. xxxx ze dne 12.8.2011 v celkové výši 14,4 mil. Kč. Jako novou zastavovanou nemovitost navrhuje pozemky ve vlastnictví společnosti ČSAD BUS Chrudim a.s. zapsané na LV xxx v k.ú. Pardubice, jejichž tržní hodnota je dostatečně vysoká na pokrytí potřeb jak úvěru v celkové výši 14,4 mil. Kč, tak úvěru v celkové výši 63,5 mil. Kč.

55. **Ze smlouvy o úvěru č. xxx ze dne 9.3.2012** soud zjistil, že podnikatelský úvěr byl poskytnut na refinancování úvěru u Záložny CREDITAS dle Smlouvy o úvěru číslo xxx na maximální částku ve výši 63.500.000 Kč. Úvěr byl splatný nejpozději 28.2.2014. Úvěr byl zajištěn nemovitostmi zapsanými na LV xxx v k.ú. Pardubice ve vlastnictví spol. ČSAD BUS Chrudim a.s. a bianco směnkou s avalem M. M.. Jak úvěrová smlouva, tak i smlouva o zřízení zástavního práva, obsahovaly, jako zajištění, původně všech 11 pozemků z LV xxx oproti žádosti o úvěr, žádosti o změnu zástavy a smlouvě o poskytnutí zajištění závazků zřízením zástavního práva k nemovitostem ze dne 27.10.2011, které shodně obsahovaly pouze 10 pozemků z LV xxx (chybí pozemek par. č. xxx – pozemek situovaný cca 500 m od autobusového nádraží). K zajištění pozemku parc. č. xxx došlo ze strany MSD zřejmě omylem, chybou zpracovatele, což je ve spise doloženo žádostí o vzdání se zástavního práva k předmětnému pozemku na č. l. 101, tak zejména potvrzením o zániku zástavního práva k předmětnému pozemku parc. č. xxx na č. l. 102 (103).
56. **Ze smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 9.3.2012** uzavřené mezi MSD, jako zástavním věřitelem a ČSAD BUS Chrudim a.s. (T.), jako zástavcem a BXXE TXXXE, s.r.o. (M.), jako klientem plyne, jaká pohledávka zástavního věřitele i v jaké výši je zajišťována i jaké nemovitosti jsou předmětem zástavního práva (původně 11 pozemků zapsaných na LV xxx v k.ú. Pardubice).
57. **Ze smlouvy o poskytnutí zajištění závazků zřízením zástavního práva k nemovitostem ze dne 27.10.2011** uzavřené mezi společnostmi ČSAD BUS Chrudim a.s. (T.) a BXXE TXXXE, s.r.o. (M.) má soud za prokázané, že smluvní strany se dohodly na odměně za poskytnutí zajištění závazků zřízením zástavního práva ve výši 2 % p.a. z brutto hodnoty zastaveného majetku společnosti ČSAD BUS Chrudim a.s. (č. l. 143, 1979, 1982, 1986-1994).
58. **Ze znaleckého posudku č. 925/128/2011 ze dne 15.9.2011 Ing. Vlastimila Hudečka** vzal soud za prokázané, že předmětem ocenění bylo 10 pozemků z LV xxx (11 pozemek č. xxx o výměře 5993 m² oceňován nebyl). Objednavatelem posudku byla společnost BXXE TXXXE, s.r.o., jednající jediným jednatelem i jediným společníkem M. M.. Jako účel posudku bylo uvedeno „zjištění ceny nemovitosti“. Předmětem ocenění byl areál autobusového nádraží v Pardubicích tvořený 5 nástupišti krytými ocelovými přístřešky. Obslužné komunikace, odstavné plochy a plochy nástupišť jsou opatřeny zpevněným asfaltovým povrchem. Stáří areálu autobusového nádraží je 31 roků. Jedním z podkladů pro vypracování posudku bylo i místní šetření znalce se zaměřením současného stavu dne 11.9.2011 za přítomnosti objednatele. Mezi podklady pro vypracování posudku jsou též zmiňovány kopie nájemních smluv, které ovšem nejsou součástí přílohy znaleckého posudku. Pro zjištění ceny obvyklé (obecné, tržní) znalec vycházel z údajů místních inzercí, znalosti vývoje na realitním trhu, uskutečněných prodejů podobných celků a ze záměrů budoucího developera a současného vlastníka ČSAD BUS Chrudim a.s. Obvyklou cenu znalec odhadl na minimální částku ve výši 6.850 Kč/m², což při celkové ploše 14.386 m² (celková plocha 10 pozemků) činí celkem částku ve výši 98.544.100 Kč. Předmětný posudek byl předložen jako příloha k žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru MSD. Smlouva o úvěru byla uzavřena dne 9.3.2012, tj. cca 6 měsíců po vypracování znaleckého posudku.
59. **Ze žádosti o poskytnutí úvěru ze dne 16.11.2012** soud zjistil, že hlavním předmětem činnosti společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Společnost neměla zaměstnance. Úvěr byl požadován, jako provozní na nákup a prodej nemovitostí ve výši 9.500.000 Kč se splatností do 30.11.2014 s tím, že úvěr bude splácený z prodeje nemovitostí. Jako zajištění úvěru bylo obžalovaným navrženo zajištění nemovitostmi - pozemky v k.ú. Xxx, ve vlastnictví společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. Žádost o úvěr se přímo odvolává na ocenění předmětných nemovitostí č. xxx ze dne 14.11.2012 vyhotovené Tomášem Maršálem na tržní hodnotu 12 mil. Kč. Jako přízajištění úvěru byla

navržena blankosměnka s avalem jednatele společnosti, tj. M. M.. Ohledně dalších úvěrů se žádost odvolávala na tabulku MSD (č. l. 383 spisu) a plyne z ní, že společnost měla již 5 dalších úvěrů od MSD. Obžalovaný M. M. spolu s žádostí o úvěr podepsal prohlášení, že všechny údaje uvedené v žádosti o úvěr a v přílohách k této žádosti jsou úplné, správné a pravdivé, přičemž tuto i vlastnoručně podepsal. Součástí přílohy je pod písmenem d) ocenění nemovitostí ze dne 14.11.2012 vyhotovené Tomášem Maršálem a pod písmenem h) podnikatelský záměr.

60. **Z investičního záměru společnosti BXXE TXXXE, s.r.o.** soud zjistil, že požadovaný úvěr ve výši 9,5 mil. Kč měl sloužit k navýšení pracovního kapitálu pro potřeby realizace realitních obchodů. Shodně jako žádost o úvěr se odvolává na ocenění nemovitostí č. xxx ze dne 14.11.2012 Tomáše Maršála na hodnotu 12 mil. Kč. Společnost se vyjma obchodní činnosti s komoditami motorových olejů a kulatiny, zabývá obchodní činností na realitním trhu. Orientace na nemovitosti s maximální ziskovostí, tj. především nemovitosti z dražeb nakupované pod jejich skutečnou tržní hodnotu, s sebou nesen požadavek na dostatek vlastních zdrojů a okamžitou likviditu společnosti. Pro účely realizace podnikatelského záměru je nutné navýšit disponibilní kapitál, a to pro nákup nemovitostí v dražbách nebo od jiných podnikatelských subjektů kladoucích důraz na okamžitou likviditu před maximální ziskovostí a možnou dílčí rekonstrukci zahrnující pouze zvýšení atraktivity nemovitosti s tím, že tento krok nemusí být aplikován a ve finančním plánu není uvažován. Po nákupu následuje prodej nemovitosti za již obvyklých tržních podmínek. Doba mezi nákupem a prodejem nemovitostí je odhadována dle zkušeností na 6 až 12 měsíců. Během 2 let úvěru tak lze provést 2 až 3 obrátky. Zisková marže celé transakce činí 30 až 50 %. Finanční projekce společnosti vychází z očekávaného objemu výnosů z dílčích aktivit společnosti (oleje, kulatina a reality). Od roku 2013 se očekává útlum v oblasti obchodu s kulatinou a orientaci na realitní činnost a obchod s motorovými oleji.
61. **Ze smlouvy o úvěru č. xxx ze dne 21.11.2012** má soud za prokázané, že podnikatelský úvěr byl poskytnut na nákup a prodej nemovitostí na maximální částku ve výši 9.500.000 Kč. Úvěr byl zajištěn nemovitostmi zapsanými na LV č. xxx v k.ú. Xxx ve vlastnictví spol. BXXE TXXXE s.r.o. a bianco směnkou s avalem M. M.. Úvěr byl splatný nejpozději dne 30.11.2014.
62. **Ze smlouvy o zřízení zástavního práva ze dne 21.11.2012** uzavřené mezi MSD, jako zástavním věřitelem a BXXE TXXXE s.r.o., jako zástavcem je zřejmé, jaká pohledávka zástavního věřitele i v jaké výši je zajišťována i které nemovitosti jsou předmětem zástavního práva (nemovitosti na LV č. xxx v k.ú. Xxx).
63. **Z ocenění nemovitostí č. xxx ze dne 14.11.2012 Tomáše Maršála** soud zjistil, že jako objednatel ocenění byla uvedena společnost BXXE TXXXE, s.r.o., jednající jediným jednatelem i společníkem M. M., účelem posudku bylo zjištění ceny nemovitosti ke dni ocenění (v ocenění není uvedeno, že by bylo vypracováno pro účel úvěrového řízení u MSD). Prohlídka a zaměření nemovitosti byla provedena dne 2.11.2012 za přítomnosti znalce a zástupce objednatele. Předmětné byl předloženo následně jako příloha k žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru MSD. Smlouva o úvěru byla uzavřena dne 21.11.2012, tj. týden po vypracování ocenění nemovitostí. Zástavcem nemovitostí za poskytnutý úvěr byla společnost BXXE TXXXE, s.r.o. Tomáš Maršál odhadl obvyklou cenu oceňovaných nemovitostí na částku ve výši 12.000.000 Kč. Předmětné ocenění nemovitostí bylo předloženo jako příloha k žádosti o poskytnutí podnikatelského úvěru MSD. Obžalovaný M. M. svým podpisem v žádosti o úvěr stvrdil, že předkládané dokumenty k žádosti o úvěr, tedy včetně ocenění nemovitostí, jsou úplné, správné a pravdivé a že nic nezamlčel.

64. **Z katastru nemovitostí** bylo zjištěno, že společnost BXXE TXXXE, s.r.o. v období od 1.1.2011 do 1.3.2014 vlastnila následující nemovitosti:
65. - **na listu vlastnictví č. xxx pro katastrální území Xxx**, obec Xxx, Kolín, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Kolín, kdy předmětné nemovitosti společnost získala v dražbě, konané na základě dražební vyhlášky společnosti Dražby.net, s.r.o., č. Xxx xxx xxx xxx xxx, ve které je společnost BXXE TXXXE, s.r.o. **vydražila za částku 12.010.000 Kč**, přičemž část z těchto vydražených nemovitostí prodala společnost BXXE TXXXE, s.r.o., jednající obžalovaným, na základě Kupní smlouvy o převodu vlastnictví k nemovitostem ze dne 29.5.2013 Ing. F. V., nar. xxx za částku 7.750.000 Kč a zbylou část prodala na základě Kupní smlouvy ze dne 21.9. 2016 společnosti Sady Xxx, s.r.o. za částku 3.500.000 Kč (kromě pozemků parc. č. xxx o výměře 565m² a parc. č. xxx o výměře 802 m², které společnost BXXE TXXXE s.r.o. darovací smlouvou ze dne 5.11.2012 darovala bezplatně obci Xxx, zastoupenou starostou M. D., pozn.: u výše uvedených parcel došlo následně k přečíslování, rozdělení a také k zániku), tedy *se ztrátou 760.000 Kč*,
Z kupní smlouvy ze dne 21.9.2016 uzavřené mezi společnostmi BXXE TXXXE, s.r.o., jako prodávajícím a Sady Xxx spol. s r.o., jako kupujícím (na č. l. 858 spisu) soud zjistil, že třetí část kupní ceny ve výši 1.460.665 Kč měla být vyplacena na účet prodávajícího č. 2244488013/0800 (tento účet byl veden na fyzickou osobu M. M. což bylo zjištěno ze smlouvy o úschově finančních prostředků u advokáta ze dne 21.9.2016 a rovněž z výpisu z centrální evidence účtů z ČNB).
66. - **na listu vlastnictví xxx pro katastrální území xxx**, obec Hořovice, okres Beroun, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, kdy předmětné nemovitosti získala společnost BXXE TXXXE s.r.o. v dražbě, konané na základě dražební vyhlášky společnosti Subasta a.s., dne xxx v xxxx xxxx na adrese xxxx, ve které je společnost BXXE TXXXE, s.r.o. vydražila nemovitosti za částku **2.000.000 Kč**. Následně tyto nemovitosti prodala dne 23.2.2012 manželům P. za částku 3.000.000 Kč, tedy *se ziskem 1.000.000 Kč*,
67. - **na listu vlastnictví č. xxx pro katastrální území xxx**, obec xxx, okres Praha - východ, u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha – východ, kdy předmětné nemovitosti získala společnost BXXE TXXXE s.r.o. v dražbě dne 11.10.2011 a to v souvislosti s exekucí vedenou pod sp. zn. 167 EX 6505/09-149 soudním exekutorem JUDr. Igorem Ivankem za částku **2.100.000 Kč**, kdy tyto nemovitosti následně prodala dne 15.11.2012 M. a P. K. za částku ve výši 2.000.000 Kč, tedy *se ztrátou 100.000 Kč*.
68. Z listinných důkazů založených ve spise, tak má soud za prokázané, že výše uvedenými obchody s nemovitostmi v roce 2011 a 2012 společnost BXXE TXXXE s.r.o. získala pouze částku celkem ve výši 140.000 Kč, čili částku naprosto nedostatečnou ke splácení úvěru.
69. Z listin bylo dále zjištěno, že společnost **BXXE TXXXE, s.r.o.**, jednající jednatelem obž. M. M. uzavřela **následující smlouvy o úvěru**:
- dne 7. 3. 2011 č. 503 550 020 na částku ve výši 26.000.000 Kč na nákup zboží (MSD),
 - dne 28. 3. 2011 č. 503 550 039 na částku ve výši 24.000.000 Kč na nákup zboží (MSD),
 - dne 12. 8. 2011 č. 503 550 047 na částku ve výši 14.400.000 Kč na nákup nem. (MSD),
 - dne 27. 10. 2011 č. xxx na částku ve výši 73.000.000 Kč bez účelu (CREDITAS),
 - dne 20. 12. 2011 č. 503 550 055 na částku ve výši 3.000.000 Kč na nákup nem. (MSD),

- dne 9. 3. 2012 č. 503 550 063 na částku ve výši 63.500.000 Kč na refinancování úvěru u záložny CREDITAS (MSD),
 - dne 25. 6. 2012 č. 503 550 071 na částku ve výši 1.900.000 Kč na nákup nem. (MSD),
 - dne 21. 11. 2012 č. 503 550 098 na částku ve výši 9.500.000 Kč na nákup nem. (MSD),
 - dne 5. 4. 2013 č. 503 550 100 na částku ve výši 12.000.000 Kč na přestavbu budovy (MSD).
- Uvedené úvěrové případy jsou součástí spisové dokumentace. Na č. l. 248 a násl. je založeno oznámení MSD o překročení limitu angažovanosti, týká se obžalovaného a jeho účastí i v dalších společnostech, a to Mxxxxxe Ixxxxt s.r.o. a Oxxxxxo SE.

70. **Z listin založených v hlavním líčení obžalovaným** zjistil soud následující.

71. Na č.l. 2262 spisu je založena **mailová komunikace**, kdy nejprve píše pracovnice RxD SxxxE D.J. xxx obžalovaného R. P., že zasílá v příloze fakturu na BXXE TXXXE. Následně se R. P. dotazuje obžalovaného, zda tuto fakturu za znalecký posudek může zaplatit.
72. Dále obžalovaný založil do spisu faktury, na základě kterých hradila společnost BXXE TXXXE na základě ručitelské smlouvy plnění za poskytnutí ručení nemovitostmi ČSAD BUS Chrudim. Dotazem u ČSAD BUS Chrudim soud zjistil, že skutečně společnost BXXE TXXXE hradila dle smlouvy a faktury i plnění jsou řádně zaúčtovány v účetnictví ČSAD BUS Chrudim. Společnost ČSAD BUS Chrudim potvrdila, že vystavila dne 26.3.2012 fakturu č. 600129001 odběrateli BXXE TXXXE, s.r.o., IČ xxx, na částku 560.173,- Kč (č.l. 2443 – faktura, č.l. 2461 – odpověď ČSAD BUS Chrudim).
73. Soud **hodnotil všechny důkazy** provedené během hlavního líčení podle § 2 odst. 6 tr.ř., tedy jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že v řízení **nebylo bez velmi výrazných důvodných pochybností prokázáno**, že by si byl obžalovaný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedené pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku vědom toho, že posudek Ing. Václava Hudečka č. č. 925/128/2011 č. ze dne 15.9.2011 byl vyhotoven pro jiný účel, že takto znalcem stanovená cena obvyklá byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nesprávná a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů. Dále, že by znalecký posudek znalci sám zadával či znalce k vypracování posudku jakkoliv instruoval. Případně, že by smlouvu o úvěru č. xxx s Metropolitním spořitelním družstvem podepisoval s vědomím, že společnost BXXE TXXXE, s.r.o. nebude hradit domluvené závazky plynoucí z uvedené úvěrové smlouvy. Soud je rovněž toho názoru, že v řízení **nebylo bez velmi výrazných důvodných pochybností prokázáno**, že by si byl obžalovaný při sjednávání úvěrové smlouvy uvedené pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku vědom toho, že Ocenění nemovitosti č. xxx ze dne 14.11.2012 vypracované znalcem Tomáše Maršálem bylo vyhotoveno pro jiný účel, že takto stanovená cena obvyklá byla pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů nesprávná a neodpovídala parametrům obvyklé ceny hodnoty předmětu zajištění pro potřeby schvalovacího řízení při poskytování úvěrů. Dále, že by vypracování ocenění znalci obžalovaný sám zadával či znalce k vypracování ocenění jakkoliv instruoval. Rovněž nebylo v řízení bez důvodných pochybností prokázáno, že by si obžalovaný byl vědom ekonomické nereálnosti investičního podnikatelského záměru a jeho vypovídající hodnoty, zpracovaného společností RXXXXXXXXE AXXXXXXXXY, a.s., pro účely žádosti o poskytnutí úvěru. Případně, že by smlouvu o úvěru č. xxx s Metropolitním spořitelním družstvem podepisoval s vědomím, že společnost BXXE TXXXE, s.r.o. nebude hradit domluvené závazky plynoucí z uvedené úvěrové smlouvy.

74. V hlavním líčení bylo zejména výpověďmi znalců a zpracovatelů posudků (Ing. Karla Schneidera, zpracovatelů posudků znaleckých ústavů A-Consult plus. s.r.o. a Česká znalecká, a.s.), prokázáno následující. Znalec Ing. Vlastimil Hudeček ve svém znaleckém posudku č. 925/128/2011 ze dne 15.9.2011 vykazuje mylné navýšení hodnoty pozemků, které je oproti ceně obvyklé až dvojnásobné. Všichni slyšení znalci se shodli na tom, že Ing. Hudeček ve svém posudku pracoval s předpokladem, že dojde ke změně územního plánu, který umožní lukrativnější využití oceňovaných pozemků a kalkuloval již s tímto hypotetickým navýšením hodnoty pozemků. Všichni znalci i zástupci znaleckých ústavů se dále shodli na tom, že takovýto způsob stanovení tržní ceny pozemků neodpovídá znaleckým standardům a je naprosto chybný a zavádějící. Slyšení znalci se dále shodli na tom, že rovněž Ocenění nemovitosti č. xxx ze dne 14.11.2012 vypracované znalcem Tomáše Maršálem bylo vypracováno chybně a cenu pozemků nadhodnotilo nesprávným použitím metodiky a nevhodným postupem více než dvou a půl násobně. Zde soud v podrobnostech odkazuje na výpovědi znalců a zpracovatelů posudků znaleckých ústavů z hlavního líčení.
75. Zpracovatel znaleckého posudku znaleckého ústavu A-Consult plus. s.r.o. rovněž popsal v čem znalecký ústav shledal nereálnost investičního a podnikatelského záměru společnosti BXXE TXXXE s.r.o. a jeho vypovídající hodnoty, zpracovaného společností RXXXXXXE AXXXXXXY, a.s.
76. Výše uvedené odborné posouzení znaleckého posudku č. 925/128/2011 ze dne 15.9.2011, Ocenění nemovitosti č. xxx ze dne 14.11.2012 a investičního a podnikatelského záměru společnosti BXXE TXXXE s.r.o. znalci a znaleckými ústavy v hlavním líčení považuje soud ve shodě se státním zástupcem za věrohodné.
77. Z výpovědi svědků a listinných důkazů však dle názoru soudu **nebylo prokázáno**, že by si zmíněných vad, nedostatků a rozporů v oceněních předmětných nemovitostí a nereálnosti podnikatelského záměru **byl vědom obžalovaný**. Podnikatelský záměr i další podklady pro podání žádosti o oba úvěry u Metropolitního spořitelního družstva nezpracovával obžalovaný, naopak si pro odborné zpracování podkladů najal společnost RXXXXXXE AXXXXXXY, a.s. Z výpovědi obžalovaného i dalších svědků plyne, že takovýto postup je běžný a není na něm nic zarážejícího či nestandardního. Soud v hlavním líčení slyšel jako svědky osoby pracující pro společnost RXXXXXXE AXXXXXXY, a.s., ČSAD BUS Chrudim, a.s. a Metropolitní spořitelní družstvo. Část svědků čelí trestnímu stíhání právě v souvislosti s úvěrovou činností MSD, případně by jim takovéto stíhání mohlo hrozit. Někteří svědci z této skupiny odmítli vypovídat (Ing. Hudeček, Ing. K.). Ti, kteří vypovídali, pak v drtivé většině velmi důrazně opakovali, že znalce si vybírali žadatelé o úvěr sami ze seznamu, který pro tento účel vedlo MSD, žadatelé rovněž znalce kontaktovali a znalecký posudek či ocenění znalci sami žadatelé zadali a poskytli mu podklady (T. Maršál, I. Z., Ing. J., M. S., J. H., Ing. L.). Z výpovědi Ing. L. však plyne, že mnozí pracovníci MSD měli své oblíbené znalce, které pak i doporučovali klientům. Pak je zde další skupina svědků, kteří připouští, že znalecký posudek nemusel znalci zadávat přímo žadatel o úvěr, ale mohla takovýto posudek zadávat zprostředkující společnost zajišťující pro klienta podklady k žádosti o úvěr (A. K.), případně společnost, jejíž nemovitosti měly sloužit jako zástava (Ing. T., F. Z., Ing. P.). A. K. uvedla, že mohla vyhotovení znaleckého posudku v rámci poradenské činnosti zcela zajistit společnost RXXXXXXE AXXXXXXY, a.s., případně mohl znalecký posudek obstarat konkrétní klient, který žádal o úvěr. Ing. T. vypověděl, že on sám nikdy nepřišel pracovně do styku se znalci, kteří oceňovali nemovitosti, pozemky nebo podniky jako celky. Nicméně v další části výpovědi k dotazu soudu uvedl, že neví, zda znalce administrovala administrativa ČSAD BUS Chrudim nebo obžalovaný. Ing. T. nevyločil ani možnost, že znalce oslovila a vypracování znaleckého posudku zadala administrativa ČSAD BUS Chrudim, a uvedl, že ke znaleckým posudkům nebyly v ČSAD BUS Chrudim žádné nastavené

procesy. Svědek F. Z. uvedl, že případný znalecký posudek k ocenění nemovitosti, která by měla sloužit jako zástava pro jiný subjekt, měl v ČSAD na starosti místně příslušný člověk, asi ředitel provozovny, ale pokud se to týkalo důležitých věcí, tak to muselo projednat představenstvo, v případě větší věci valná hromada. Ing. P. potom soudu sdělil, že znalecké posudky požadované společností ČSAD BUS Chrudim zadával on sám. Když společnost poskytovala zajištění třetím osobám, zn. posudky si zajišťovaly samy tyto osoby. Pracovníci ČSAD BUS Chrudim poskytovali znalcům součinnost a podklady dodávali. Mohl to dělat i předseda představenstva, to byl v té době pan T.. S ohledem na uvedené odlišnosti ve výpovědích svědků, nelze dle názoru soudu vyloučit verzi obžalovaného, že znalecké posudky zadávali a se znalci komunikovali a dodávali jim podklady pracovníci RXXXXXXE AXXXXXY, a.s. a ČSAD BUS Chrudim. Mimo to z mailové komunikace přeposílané účetní R. P. obžalovanému plyne, že fakturu za znalecký posudek nezasílal znalec přímo společnosti BXXE TXXE, ale faktura byla xxx R. P. (která zpracovávala účetnictví pro společnost obžalovaného) zaslána mailem od D. J. z mailové adresy xxx (č.l. 2262). Pokud obžalovaný se znalci nekomunikoval, posudky jim nezadával, nemohl ani znalce nijak ovlivňovat, a neměl důvod ověřovat, zda znalecké posudky splňují všechny náležitosti a byly vypracovány odpovídající metodikou. Obžalovaný svěřil přípravu podkladů odborníkům z RXXXXXXE AXXXXXY, a.s., věřil jejich odborným znalostem, a zejména s ohledem na skutečnost, že žádný z problematicky oceněných pozemků nekupoval přímo od majitele a za tržní cenu, neměl ani možnost konkrétního srovnání případné kupní ceny a ceny stanovené znalcem. Za této situace nelze dle názoru soudu dovést, že by obžalovaný (na základě svých znalostí, zkušeností a jemu dostupných údajů) měl důvod pochybovat o správnosti závěrů obou znalců (Ing. Hudečka a T. Maršála).

78. Společnost RXXXXXXE AXXXXXY, a.s. kompletovala všechny podklady pro obě žádosti o úvěr. Byli to pracovníci této společnosti, kdo připravili podklady a zpracovali podnikatelský záměr – následně předložený MSD. Toto tvrzení obžalovaného potvrdili i svědci (např. M. S.). S ohledem na skutečnost, že obžalovaný předchozí úvěry splatil, společnost BXXE TXXE vedla průběžně účetnictví, hradila daně a obchodovala s více komoditami, nelze bez výrazných důvodných pochybností dovést, že obžalovaný měl mít důvod k pochybnostem o reálnosti podnikatelského záměru, tak jak byl zpracován společností RXXXXXXE AXXXXXY, a.s. a následně se žádostí o úvěr předložen MSD. To, že obžalovaný neměl důvod pochybovat o reálnosti předmětného podnikatelského záměru, dle názoru soudu podporuje i skutečnost, že společnost BXXE TXXE bez problémů hradila MSD úroky dle obou předmětných smluv o úvěru, a zároveň řádně a včas hradila i smlouvenou cenu ČSAD BUS Chrudim za umožnění použít jejich nemovitosti jako zástavu. To má soud za prokázané fakturami, které byly řádně proplaceny a zaúčtovány jak ČSAD BUS Chrudim tak i BXXE TXXE (jak vyplývá z listinných důkazů i z výpovědí svědků Ing. T. a Ing. P.). Přestože společnost BXXE TXXE nedokázala uskutečnit záměr nakoupit a dále podnikatelsky využít hotel, dostala se do finančních problémů až v okamžiku, kdy MSD zesplatnila oba úvěry.
79. Skutečnost, že společnost obžalovaného neprodala se ziskem nemovitosti v Xxxech, a neobchodovala úspěšně ani s jinými nemovitostmi, pak mohla být dána zejména situací na trhu s nemovitostmi v letech 2011 až 2015. Z údajů Českého statistického úřadu plyne, že v letech 2011 až 2014 ceny nemovitostí v podstatě stagnovaly a k jejich nárůstu došlo až v roce 2015. I svědek F. V., nabyvatel nemovitostí v obci Xxx, uvedl, že nemovitosti v obci Xxx koupil za částku ve výši 7.440.000 Kč. Kontaktoval jednatele společnosti BXXE TXXE s.r.o. M. a opakovaně se ho snažil přemluvit, aby mu nemovitosti prodal. Cenu si stanovili dohodou, protože víc peněz svědek neměl. Obžalovaný totiž za nemovitosti požadoval původně vyšší cenu.

80. Obžalovaný užil finanční prostředky z obou úvěrů v souladu s účelem úvěru a v trestním řízení ani nebylo tvrzeno nic jiného. Žádnými důkazy provedenými v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl v době podání žádosti v úmyslu úvěry nesplatit a obohatit sebe či jiného na úkor majetku MSD.
81. Ve prospěch obžalovaného svědčí dále skutečnost, že i znalci, kteří zpracovávali posudky pro orgány činné v trestním řízení, uváděli, že každá banka v ČR a v předmětné době i spořitelní družstva, měla oddělení, která kontrolovala ocenění, revidovala si je, protože chtěli mít jistotu, že ocenění je v souladu se standardy a obsahově vyhoví tomu, aby mohly být poskytnuty úvěry v desítkách či stovkách milionů Kč. Je proto zarážející, že takovýto odborný aparát nefungoval v MSD, když i svědkyně Ing. L. uvedla ve své výpovědi, že pro MSD byla nejdůležitější hodnota zajištění, kdyby ekonomický záměr z jakéhokoli důvodu nebyl realizován, tak by se v MSD mohli uspokojit ze zajištění. Ing. L. také popsala skutečnost, že ve znaleckých posudcích znalci často uváděli více hodnot oceňovaných nemovitostí a rozhodující pro MSD byla cena tržní a to, že posudek byl časově aktuální, byť by byl vypracován i k jiným účelům. Pokud tedy samotný subjekt poskytující úvěr toleroval předložení znaleckých posudků zpracovaných za jiným účelem, nelze dle názoru soudu klást obžalovanému k tíži to, že na předmětných posudcích byl uveden jiný účel.
82. Bez dalšího nelze dle názoru soudu v neprospěch obžalovaného hodnotit ani skutečnost, že v předmětné době spolupracoval na obchodní bázi s Ing. T.. Poznali se díky obchodním vazbám obžalovaného v Rusku a obžalovaný poznal Ing. T., který byl v té době ekonomicky úspěšným, bezúhonným. Podílel se na státních zakázkách. Obžalovaný neměl důvod uvažovat o tom, že ručení úvěrů poskytnutých MSD jeho společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. majetkem společnosti ČSAD Bus Chrudim, mu v budoucnu může přinést zásadní problémy. Rovněž nic nenasvědčovalo tomu, že by obžalovaný neměl důvěřovat odbornému aparátu společnosti RXXXXXXE AXXXXXXY, a.s. zpracovávajícímu podklady pro žádosti o úvěr. V hlavním líčení nebyly prokázány žádné skutečnosti, které by již v době zpracovávání žádostí o úvěry a předkládání podkladů MSD měly u obžalovaného vzbudit pochybnosti o legalnosti celého postupu.
83. Svědek H. nepůsobil při své výpovědi u soudu natolik přesvědčivě, že by soud uvěřil, že svědkovi obžalovaný účetnictví a další podklady ke společnosti BXXE TXXXE, s.r.o. nepředal, ač to svědek stvrdil svým podpisem. Naopak chování svědka v jednací síni vedlo soud k závěru, že svědek buď v době koupi společnosti BXXE TXXXE neměl vůbec v úmyslu vyvíjet se společností jakoukoliv činnost a hodlal ji dále přeprodát, či dokonce jednal na popud nějaké třetí osoby. Sám svědek uvedl, že někdy mu je zprostředkovaly nákup společnosti neznámé osoby, většinu si však sehnal sám, z 30 až 40% to bylo přes známé. Dále uvedl, že obžalovaného prakticky nezná a je možné, že mu za společnost zaplatil. Těžko si lze představit, že by svědek uhradil jakoukoliv částku za společnost, když by mu nebyly předány řádné dokumenty a účetnictví společnosti. Bez takovýchto dokumentů by společnost byla dále neprodejná a tudíž pro svědka bezcenná.
84. To, že obžalovaný finanční prostředky z úvěru č. xxx uvedeného ve výroku 1) tohoto rozsudku dále zapůjčil Ing. T., bylo zapříčiněno tím, že se obžalovanému nepodařilo realizovat zamýšlený nákup hotelu a byl si vědom toho, že pokud nechá finanční prostředky pouze „ležet na účtu“ nebude schopen MSD dlouhodobě splácet úroky, natož následně vrátit i jistinu. Toto počínání obžalovaného, dle názoru soudu, rovněž nelze bez dalšího hodnotit jako protiprávní či neekonomické. Obžalovaný také po dobu tohoto „přepůjčení“ úvěru MSD hradil úroky a nelze jednoznačně uzavřít, že pokud by nedošlo k následnému předčasnému zesplatnění úvěrů MSD,

tak by obžalovaný nedostal svým závazkům vůči MSD. Natož aby bylo možno dovést, že obžalovaný neměl v úmyslu dostát svým závazkům ze smluv o obou úvěrech od samého počátku.

85. Dle názoru soudu u obžalovaného nebylo možno po provedeném rozsáhlém dokazování dovést (byť i nepřímý) úmysl uvést při sjednávání úvěrových smluv hrubě zkreslené údaje a ani někoho (ať už sebe sama, svou společnost případně jiný subjekt) obohatit na úkor MSD či dokonce způsobit MSD škodu. Proto rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno a obžalovaného obžaloby zprostil dle ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu, ve shodě s konstantní judikaturou, neboť nebyl naplněn jeden ze znaků skutkové podstaty žalovaného trestného činu - úmyslné zavinění.
86. S ohledem na to, že soud obžalovaného obžaloby zprostil, rozhodl v souladu s ustanovením § 229 odst. 3 tr. řádu a poškozené Metropolitní spořitelní družstvo v likvidaci, IČ 255 71 150, se sídlem Balbínova 404/22, Vinohrady, 120 00 Praha 2, odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 11. prosince 2020

Ing. Mgr. Hana Chaloupková
předsedkyně senátu